

Українська Думка

UKRAINIAN THOUGHT

Ціна 0'60 PM., з додатком 1'30 PM.

Число 2.

Неділя, 6 жовтня 1946.

Рік I

Потрібна рішуча акція!

Про неочікуваність масових заходів для успішного оселення української еміграції в новій країні

Помішуючи в нашому часописі матеріали про потребу рішучої акції в справі виселення правного становища української еміграції, ми цілком і повністю підтримуємо думку і наміри Автора в цій справі. Редакційна Колегія.

Існують усі причини для того, щоб ми вже в найближчому часі взялися з усією енергією за справу вирішення дальшої збірної долі нашої еміграції. Рішуча акція потрібна тому, що наше збірне правне і матеріальне становище стає щораз складніше і важче.

Отже, найперше правна сторінка. Надії на те, що вирішні світові потуги і міжнародні організації з власного почину поладять позитивно долю нашої еміграції — не справджуються. У цій справі, як потверджує досвід, і досі ще не має — ані між обома світовими бльоками, ані між самими західними альянтами, — ніякого узгодженого плану, ні акції. Правне становище переміщених осіб (ДП) не з'ясоване і, наскільки знаємо, мало що для того робиться, щоб його як-небудь з'ясувати. Недавня заява ген. Мек-Нернея, про можливість залишення нас власній долі аж надто вимовно свідчить про цілковитий брак узгодженого міжнародного становища щодо того, який правний статутс цій еміграції треба було б надати. Немає також позначок, щоб ця справа мала стати предметом уваги і вирішень у ближчій будучності.

Паралельно, щораз більш безвиглядний стає також наш матеріальний стан. Як відомо, УНРРА припиняє з кінцем цього року свою діяльність. Невідомо, що далі буде з нашими таборами, отже, чи з припиненням діяльності УНРРА буде створена і почне діяти якась нова міжнародна організація, яка перебрала б на себе матеріальну опіку над нашими біженцями масами. Але, якщо навіть приймемо, що така організація повстане і буде ще квартал, чи пів-року турбуватися за прожиток нашої еміграційної маси, це так само не вирішає нашого життєвого питання. Поволі ми нає вже й другий рік нашої еміграції. Одного дня вся ця допомога мусить припинитися. Було б абсурдом приймати, що цей стан міг би потривати ще й третій і четвертий рік. Наближається час, що щось з нами всіма мусить статися. Але, оскільки не вирішується у загальному наше правне положення, стає невідомо, що взагалі з нами може статися.

Це якраз є ті умовини, що з невідхильною логікою ставлять нас перед трагічною перспективою матеріального — і, мабуть, правно-державного включення в німецьке та австрійське населення. Ми знаємо, якої живлової нехиті і, нерідко, ненависти, сповнені ці громадянства до чужинців узагалі, а до слав'ян зокрема. Ми свідомі того, що з ходом літ німці та австрійці зискуватимуть щораз більшу свободу рухів, і разом з тим, діставали б щораз більше право нами по своїй волі розпоряджатися. Ми не маємо чого доброго від них чекати. Вони — при всій їхній "демократії" — зіпхнуть нас

на становище своїх гелотів, "остовців", призначать нам найгірші становища і функції. Наші чоловіки мусіли б піти на наймитів, а жінки на служниць. Нас чекала б швидка і неминуха германізація наших дітей. Тим часом нікого з нас не може манити перспектива віддати свою дитину цій чужій нації. Це був би засуд на довге, повільне і неминухе особисте і збірне загинання.

Ми мусимо виїхати з Німеччини і з Австрії. Всі. Ціла наша маса. Оскільки немає реальних виглядів на те, щоб ми могли у проглядному часі вернутися на рідну землю, ми мусимо добитися того, щоб збірно переїхати в якусь іншу, більш приязну країну. Досі ми пасивно чекали, що з нами зроблять. Як бачимо, ця пасивність до нічого доброго не доводить. Ми не можемо бездіяльно приглядатися, як нас хід подій зносить все нижче і нижче. Це й є ота ситуація, де ми самі мусимо активно включитися у вирішення нашої збірної долі. Це тим більше, що немає ніяких підстав приймати, що ми самі не можемо нічого вдіяти, що наша акція не може в силу обставин мати успіху. Навпаки. Гадаємо, що при розумній, планованій та енергійній акції, маємо всі дані на те, щоб опанувати некорисне положення і вийти переможно з безнадійного, здавалося б, стану.

Найперше — не віримо в те, щоб не було ніде для нас місця на землі. Ми не віримо, щоб не було десь країни на світі, яка б нас не могла прийняти. Мусимо бути передусім свідомі того, що ми, як маса, є наскрізь реальна вартість, — і ця вартість, наш найбільший аргумент. Цей аргумент — і тільки цей аргумент! — ми повинні і можемо кинути в розгрі. Нас 250.000 людей, у більшості ще розмірно молодих і здорових, які хочуть, можуть і будуть працювати. Ми не хочемо добродійності. Ми хочемо, щоб б нам було дано шанс, можливість стати на працю. Ми докажемо, чого ми варті. Ми не тільки віримо, ми знаємо, що будемо для нашої прибраної батьківщини не тягарем, але добрим і корисним набутком.

Уявляємо собі ситуацію, при якій якась мало населена країна, скажемо, Канада або Аргентина, віддала б у наше розпорядження шмат незаселеної чи мало заселеної землі, головне, аби хоч у сьак-так пригостило людині. Наших людей, здебільшого селян і робітників — напевно не манить перспектива опинитися десь на бруківках Нью-Йорку чи Філадельфії. Нехай дадуть нам з е м л ю. Земля — наша мати. Місто нас розбіє, розпорошить. Земля нас збереже вкупі. І нехай нам дадуть хоч яку-такую поміч в струментах та засобах пересування. Я гадаю, що ми докажемо, що в наших жилах пливе здорова і міцна кровіонірів і колоністів. Можна бути певним, що ми за розмірно короткий час перетворили б приділену нам землю у квітучу колонію. Аби ми були тільки разом. Це є так, щоб ми бралися взяти до рук сокири, плуги і лопати. Ми знаємо, що спочатку буде важко, що будемо заломлюватися під

тягарем завдання. Однак, це не буде ласка, жебрачий хліб, пайки ДП — але будування власними руками власної долі. Хай би доводилося руки зроблювати до крові, але хай би ми знали, що робимо на себе і для себе, що, принаймні, наші діти матимуть будучність, виростатимуть серед своїх і на своїх, і будуть — вільні.

Ніщо нам не перешкоджає підняти в цій справі нашу рішучу збірну акцію. Живемо в умовинах переможної демократії. У цьому скривається наша шанса і можливість серйозної акції. Як відомо, кожен ДП має право звертатися до Об'єднаних Націй. Тим більше це може зробити наш зорганізований загаль.

І тут приходимо до найважливішого. Ніщо нам не перешкоджає звернутися до уряду Канади або Аргентини з масовою збірною петицією усіх 250.000 людей прийняти нас на свою територію. Є для цього легальні шляхи. У цій петиції ми мусіли б представитися, хто ми, скільки нас, чому ми на вигнанні, чого ми хочемо, що ми можемо, що ми варті, що ми нашої прибраної країни обіцяємо. Цю петицію мусіли б виставити за всією формою наше Центральне Представництво. Її могли б ствердити наша кількост-тисячна маса своїми підписами. Це був би акт без прецеденту в історії, але теж акт, співмірний до вимог доби. Ми могли б відбутися по наших таборах і організаційних скупченнях сотні масових петиційних віч і мітингів, ми могли б звернення ЦПУЕ підтримати сотнями телеграм, у яких мотивували б і обґрунтовували б наше прохання. І цю акцію так само могли б підтримати всі наші товариства, преса, всякого роду установи.

Ніщо нам не перешкоджає паралельно звернутися до Об'єднаних Націй з проханням, щоб покликати для цього установи ООН дали нам на початок нашого колоніального влаштування принаймні мінімальну технічну допомогу. Ми ці кошти і затрати згодом відробили б і повернули б.

Ніщо нам не перешкоджає звернутися з таким же збірним проханням до генерала Мек-Нернея, щоб він дозволив нашому ЦПУЕ увійти в зв'язок і переговорити в цій справі з нашою пресумптивною прибраною батьківщиною, як також з Об'єднаними Націями.

На що ми маємо ще чекати? Як довго ще маємо жити в цій непевності? Не чекаймо на Боже змилювання, бо Бог любить сміливих і насамперед тому помагає, хто сам собі помагає. Йде про те, щоб ми діями мужньо і ініціативно, як свідомі люди, як дисциплінована суспільність. Така акція справить напевно найкраще враження. Зокрема народи Нового Світу, які власним промислом зробили з пустирів могутні й багаті країни, призначені і розуміють тип людей, які самі проявляють ініціативу, самі стають на змаг з труднощами, не бояться хватати бика за роги. Таке наше звернення не може бути і напевно не буде зігнороване. Голос і заява 250 тисяч людей не є щось, над чим країна нашого вибору, і Об'єднані Нації могли б, і навіть хотіли б, перейти до денного порядку. Зокрема Об'єднані Нації на те ж, і організували свої комісії, як напр. Господарсько-Суспільну Комісію, щоб займатися такими питаннями. Перш

за все, акція вже з чисто формально-го погляду створить справу, дасть точку зацепу для їхнього /становища і акції. Адже ж не вони, але ми, коли чогось потребуємо, маємо до них звертатися; таке водиться у світі, і з нами не може бути інакше. Зокрема, на відтинку Об'єднаних Націй воно не може проминути без впливу й доброго враження, що до них з довір'ям і льояльністю звертаються в масі потребуючі люди. Очевидно, дуже багато залежить від підходу і форми звернення.

Вже майже цілий рік існує і діє ЦПУЕ — визнаний українським загальом громадський провід нашої еміграційної суспільності. Українське громадянство повністю свідоме тих труднощів формального і політичного характеру, серед яких Центральному, Представництву досі приходилося діяти. Не зважаючи на малу поінформованість широких мас про його працю, громадянство наділювало досі ЦПУЕ повним довір'ям. Серед досить сколоченої атмосфери наших політичних і групових стосунків, супроти ЦПУЕ не піднялося досі ані одне слово критики. Хочемо вірити, що цей величезний капітал довір'я був досі і є далі в добрих руках. Але ж тепер підходить час, коли ЦПУЕ — і, за його проводом, ціла суспільність — мусять здобутися на цю велику і рішучу акцію. Не віримо в те, що долю наших мас можна буде в дальшому вирішити тихцем, закулісово, якимись тільки зручними дипломатичними ходами. Натомість віримо, що коли не буде нашої рішучої масової прилюдної акції, справа нашого переселення з Німеччини закисне; мине ще одна зима, ще одне літо, і в висліді справді і самотурній почнеться процес включення нас у німецьку масу. Якщо не почнемо акції тепер, то одного дня можуть заласти фатальні рішення про нас без нас і — може бути — запізно.

Ми також свідомі, яка велика відповідальність лежала б на ЦПУЕ при устійнюванні таких питань, як напр. до якої з країн світу мусимо з нашим апелем звертатися, так само при визначенні тактики, яку в цій акції треба стосувати, і зокрема, при устійнюванні всіх пропозицій щодо фізичного і матеріального характеру нашої масової еміграції. Через те, ЦПУЕ мусить виносити свої рішення на найширшій громадській базі, приспівдланні та при скоординованій опінії цілого українського загалу. Специфічні стосунки, серед яких творилася в минулому році ЦПУЕ, не були того роду, щоб можна було покликати до життя цю нашу найвищу громадську установу на формально найширшій демократичній основі. Ця можливість у значній мірі є тепер. Тимто прив'язуємо до заповідженого з'їзду ЦПУЕ найбільшу вагу. Покликання до життя Центрального Представництва, побудованого на найширшій громадській демократичній основі, треба б у цих умовинах вважати першим найбільш необхідним вступним актом усієї великої акції. Через те, що справа пильна, гадаємо, що покликати органи ЦПУЕ повинні поробити найінтенсивніші заходи, щоб справу з'їзду, якомога, прискіпити. Гадаємо, що не кажемо забагато, стверджуючи, що в грі є доля або не доля кількох сот тисяч українців.

Зехон Пеленський.

На світовій сцені

Війни не буде — Війна триває — Балканський котел — Далекий Схід — В СССР чистка

ВІЙНИ НЕ БУДЕ

Думку Сталіна, що в теперішній момент війна світові не загрожує, підхопила з захопленням світова преса, державні мужі, дипломати. Коментуючи це твердження, забирали голос на цю тему майже всі визначні керівники світової політики. Ця загальна дискусія мала доволі корисний вплив на паризьку мирову конференцію, що приспішила свої наради.

Зі слів таких державних мужів, як мін. Бевін та кол. мін. Іден, зі слів през. Трумена, ген. Айзенгауера, "приватної людини" Черчіля, виходить ясно, що політика великодержав взагалі не йде в напрямку підготовки нової війни, та що "сіра людина" боїться і війни не хоче.

ВІЙНА ТРИВАЄ

Проте, війна триває у багатьох частинах світу. Про це пише коментатор американського часопису для німецького населення "Ді Нойс Цайтунг" (Мюнхен), ч. 78 (з дати 30. 9. 46.) Спектатор: "Перед 18-ма місяцями закінчилися воєнні дії в Європі, а 13 місяців тому на далекому Сході — офіційно. Проте світ не знайшов ще остаточно миру. Усе ще втрачають люди своє життя через насильство, усе ще скорострільний вогонь і гуркий гармат заколючують мирний спокій, за яким люди тужать.

В Греції паліє громадянська війна. На югославсько-італійському кордоні свистять кулі. В Ірані воюють, в Китаї цілі армії ведуть проти себе війну. Індонезія є видовищем кривавих боїв. В Палестині вибухають бомби, і в Індії по великих містах тисячі людей, ріжуться між собою палатки протибунків. Жакхливий неспокій все ще панує у світі, і людство й донині не може спокійно спати.

Характеристичним для цих непорозуміння є перш за все те, що вони розіграються на грані Азії. За виїмком Палестини і Трієсту, можна розрізнити в загальному дві верстви, що воюють з собою: пролетарську, що думає по-комуністичному і намагається витиснути досі соціально-пануючу верству з її панівного становища та в західному розумінні демократично думаючу верству, що не погоджується на панування в її країнах однієї партії. В Трієсті стоять супроти себе дві нації, що борються на цій території за вплив; в Палестині йде також про питання національних проблем та чи жидівство має одержати там батьківщину, йде про територію, що її англійці, ще за панування турків, признали арабам, а два роки опісля — жидам.

Великодержави заінтересовані в цих непорозуміннях частинно з державних причин, головню, однак, з мотивів ідеологічних. Вел. Британія напр., підтримує грецький уряд, залишивши в Греції дві дивізії. СССР використав цю нагоду кількакратно, от хоча б на засіданні Ради Безпеки, та обвинуватив грецький уряд і Англію в тому, що вони заколючують в цей спосіб мир. В подібний спосіб СССР подає себе за оборонця азербайджанських самостійницьких змагань в Ірані, за помічника китайських комуністів, індонезького самостійницького руху і за друга Югославії. Москва користується

ся при цьому не одним корисним становищем. За сценою можуть існувати в Москві різниці в поглядах щодо вживаної тактики в закордонній політиці, але на зовні СССР виступає, як щось одноціле. Закордонну політику в СССР веде панівна комуністична партія без прилюдної опозиції чи критики. З цього приводу, — комуністичні партії закордоном слід підтримувати, як цього вимагав недавно "Економіст". Західні демократії, натомість не обіцяють підтримки спеціальним партіям, навпаки, згідно зі своїми принципами вони домагаються свободи для всіх партій. І, дійсно, в цих країнах нема ніяких партій, що мали б проанглійське, чи проамериканське забарвлення, тоді як комуністи підтримують про-советські. Советське наставлення вважають ліві партії за частину свого "вірую".

Ліві групи в Англії чи в Америці, а не тільки властиві комуністи, симпатизують з комуністами в Східній Європі, з огляду на їхню боротьбу проти нужди, корупції і поневолення. Західні демократії з цієї причини багато важче вести закордонну політику, ніж Москва, ще й тому, що партнер, який підтримує західні демократії не є так добре зорганізований, як комуністи. Західні країни мусять мовчати, коли безпартійних, що з ними співпрацюють, комуністи називають реакціонерами, а навіть "фашистами". А це підсилює ще більше опозицію у власній країні.

БАЛКАНСЬКИЙ КАЗАН . . .

В Греції почали діяти наново групи партизан ЕЛАС і ЕАМ. Вони створилися в боротьбі проти німців. Хоча в горах, де вони перебувають панує голод і майже неможливо роздобути там будь-які харчі, проте ті групи зуміли перебороти найбільші труднощі. Часи, коли харчові пакети скидувано з союзних літаків — минули. Сьогодні не падає з неба нічого такого, що можна було б їсти. Зате переставилися вони на кораблі, що прибувають з Англії. В кожній пристані Греції, також в Афинах і Салоніках, ліві партії мають своїх агентів. Як тільки приплине корабель, зразу з'являються на пристані робітники, що виладовають товари. За свою працю вимагають вони в загальному 10% корабельного тоннажу, що його призначують для партизан у горах. Корабельні агенції та імпортні фірми мусять платити цю данину, бо інакше ні один корабель не був би розвантажений.

Поліція не змогла дати собі ради з групами спротиву в Македонії і Тесалії. В самій тільки західній Тесалії прийшлося вжити дві бригади регулярного війська. Вони здобули наново Дескенте, одну з трьох територій, що їх опанували партизани. Дві інші точки опору партизан є на північ від Яніни, на альбанському кордоні і в околиці Олімпу. Комуністичний командувач партизанів поставив собі за ціль зв'язати ці три точки опору і в цей спосіб відрізати Македонію від решти Греції. Партизани прекрасно озброєні. Вони мають не тільки рушницю, машинні пістолі й рушницю, але, правдоподібно, й гармати, панцерні авта та іншу тяжку зброю. Дві англійські дивізії намагаються втримати країну та охороняти її кордони тоді, коли ззовні, від Болгарії, Югославії та Альбанії, грозять напади. Англійських військ, що-правда, не мають вживати до поборювання теперішнього повстання, проте прем. Тсальдаріс звернув

увагу на повагу ситуації та заявив, що грецький уряд зробить усе, що в його силі, щоб приборкати "цю війну з-закордонну", організатори якої намагаються здобути доступ до Егейського моря. Грецький Уряд, всеж, передав англійському урядові доказовий матеріал, що повстанці одержують зброю з Югославії та Альбанії. Щоправда — ще не ясно, чи допомогу одержують повстанці за відомом і дозволом альбанського і югославського урядів, чи ні.

НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

В Китаї розгорілися бої майже у всіх провінціях на північ від Янг-Тсе. Ці провінції були перед війною і перед сплюндрованням японцями чи не найбагатші між Великим Муром і Китайським морем. Комуністи мають в своїх руках майже цілу Манджурію. На території, де йдуть бої, великим масам населення загрожує голод.

В Індокитаї — ситуація неясна. Військові частини, що там воюють, складаються з різного елементу. Влада уряду Аннам не сягає далі як до більших надбережних і портових міст. В пралісі Аннам, Ляосу та Комбоджі не сягає вплив ані уряду, ані колоніального французького заряду. Недаремне намагаються війська перемогти ці банди. Подібна ситуація є і в голандській Індії. Там борються дві ворожі партії проти комуністичних китайських частин і проти французьких військ. Ця скомплікована громадянська війна замотується ще й тим, що заважає в акції чистка, яку ведуть війська Сіаму і в цей спосіб викликають прикордонні здури між Сіамом і французьким Індокитаєм.

ЧИСТКА В СССР

Офіційний орган для пропаганди і агітації російської комуністичної партії, "Культура і Життя" у вступній статті виступає з тяжкими закидами проти більшості советських часописів, обвинувачуючи їх у тому, що вони не аналізують основно міжнародного політичного положення і не вияснюють достатньо советської

політики читачам, як це вони роблять з питаннями політики інших держав. Часопис пише, що урядові органи "Ізвестія", "Правда" і орган проф. союзу "Труд" імовірно мають мізерно зорганізовану закордонну службу, коли вони не мають змоги зразу зайняти становища до найважливіших подій у світі та їх аналізувати і коментувати. Головню, "Ізвестія" визначаються "непростимою нездібністю" — пише часопис. Читач шукає в газеті огляду питань, що ними цікавиться російська закордонна політика та шукає роз'яснення атак міжнародної реакції проти СССР і проти миру. Ці жалюгідні недогляди часопис вважає за вину редакційних колегій, що не хотять особисто займати становища до різних питань, а тільки передрукують офіційні державні комунікати, чи кориспонденції ТАСС. Советський орган нарікає, що в советській пресі немає цілком статей на тему пововенної господарки та про положення в Америці, Англії та інших країнах. "Мабуть", пише часопис далі, редактори "Ізвестій" цілком не розуміються на тих питаннях. Не краще, до речі сказавши діється з питаннями внутрішньої політики, подіями в СССР, та з інформаціями про поступи промислової науки. Статтям цих великих часописів бракує наявно пропагандивного матеріалу. Автор не-здібні роз'яснювати теорії Маркса і Леніна. Їм бракує ідеалізму і політичного розуму.

Ця атака советського часопису на інші центральні органи комуністичної партії і советського уряду є надзвичайно характеристична і вона збігається з великою чисткою, що проходить в цілому СССР, головню в Україні, Кримі, та Кавказі. Треба сподіватися, що вслід за чисткою колгоспів, українського літературного життя, та політичних керівників прийде черга і на основну чистку преси.

В. Лод.

МИРОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

(Париж) Генеральний секретар паризької мирової конференції здійснив постанову пленуму конференції проприспішення наради конференції. Поодинокі комісії одержали точні вказівки, на основі яких промовляти вільно буде промовляти не довше, як 10 хвилин, вразі не довше, як 5 хвилин, а в справах процедури — не довше, як 3 хвилини. Промовцям не вільно забирати голосу більше, як двічі в цій самій справі.

В неділю радили комісії, приспішуючи працю над мирними договорами. Комісії повинні закінчити наради до суботи.

На засіданнях комісії для підготовки мирного договору з Італією не винесено остаточних постанов. Югославський делегат заявив, що Югославія не підпише такого договору, який не буде складений згідно з її бажаннями. Італійський делегат відмовився також признати пропонований проект договору. Головню, перешкодою в складанню цього договору є різниця в поглядах на проблему Трієсту західних держав і СССР з її сателітами. Справу Трієсту вирішуватимуть чотири міністри закордонних справ.

На засіданні комісії для підготовки мирового договору з балканськими державами ухвалено вставити до договору з Румунією пункт, що її внесла Франція, аби Дунай був доступний для міжнародної плавби. Тому, що внесок цей прийнято 8 голосами проти 5 а не більшістю 2/3 та що за внеском цим не голосувала ніодна наддунайська держава, советський делегат виступив проти ухвалення проекту. Американський делегат, Венденберг, підтримав внесок, заявляючи, що ЗДПА не мають ніякого зацікавлення в Дунаї, але велике зацікавлення для миру.

* * *

ЧСР — відмовилася від демілітаризації угорського кордону.

* * *

Американський делегат запропонував, щоб до договору з Італією вставити пункт, який зобов'язує Італію та Югославію шанувати статут вільного міста Трієсту. Югославський делегат запротестував проти цього пункту, заявляючи, що Югославія не бажає бути трактована так, як колишня ворожа держава.

Від Редакційної Колегії

В доповнення нашого оповіщення "До Вп. читачів" з дня 27. 9. 46 р. повідомляємо:

1. "Наше Життя" перестало виходити з моментом уневажнення ліцензії, на підставі якої воно виходило до дня 24. 9. 46 р.
2. "Українська Думка" виходить на підставі ліцензії УНРРА Теам 114, уділеної Таборовій Раді "Зомме-Касерне" в дні того ж 24. 9. 46 року.

Редакційна Колегія

Нота Англії до ССРСР

(Лондон) Англійський уряд вислав до ССРСР ноту в якій пригадає що на конференції в Потсдамі постановлено трактувати Німеччину, як господарську цілість, чого ССРСР ніяк не хоче дотримуватися. Нота підкреслює, що потсдамські угоди не вільно ніякій державі виповідати односторонньо, ані односторонньо її ламати. Англія домагається роз'яснень у цій справі.

Нота ССРСР до Туреччини

(Москва) В Москві оголошено текст нової ~~советської~~ ноти до Туреччини яка повторює советські домагання спільної контролю дарданельського проливу. Советська нота підкреслює, що спільна турецько-советська контролю дарданелів забезпечить найкраще інтереси надчорноморських держав. ССРСР не думає відступити від своїх домагань.

"Таймс" про Советську зону

(Лондон) Спеціальний кореспондент лондонського часопису "Таймс" повідомляє у великій кореспонденції з Берліну, що в советській зоні майже вся промисловість працює для воєнних потреб ССРСР. Сов. Союз забірає з цієї зони 70% товарів біжучої продукції, а 30 зуживає на потреби советської армії. Крім того окупаційні війська харчуються з німецьких запасів. Совети зорганізували гостру контролю всієї німецької промисловості за допомогою німецьких урядів, советської окупаційної влади; частинно промисловістю керує безпосередньо Москва. Велику кількість промислових підприємств та заводів перейняли совети на свою власність. Добре поінформовані кола впевняють, що майже 1/2 всіх промислових заведень та промислового устаткування розмтовано та вислано до Сов. Союзу, як заплата за воєнні довги. Решта промисловості працює цілою парою для сов. воєнних потреб. В цих заводах робітників дуже добре оплачують і добре харчують. Частина фабрик, що виконує замовлення для ССРСР, працює завдяки тому, що сирівці прислано з ССРСР. Приходять сирівці з Польщі і ЧСР. Більшість товарів з цієї продукції йде на потреби советської армії, німецьке населення одержує найбільше 1/20 товарів і то тільки ті, що працюють для советського воєнного паєнціонату. Кореспондент пише, що спосіб організування промислу в сов. зоні суперечить постановам потсдамської конференції та створює грізну загрозу для майбутнього.

... І ВСЯ РУСІ АЛЕКСІО

Голова Президії Верховної Ради ССРСР Шверник нагородив у Кремлі орденом Трудового Червоного Прапора патріарха московського і всея Русі Алексія. Шверник сказав: "уряд високо оцінив Ваші заслуги у справі організації патріотичної роботи в період Великої Вітчизняної війни."

Алексій відповів: "цей орден говорить про те, що уряд відноситься незмінно благонадійно до нашої Церкви і її служителів."

Як бачимо Алексій, зовсім ще, не довіряє урядові!

А що до "всея Русі" то і орден нічого не допоможе Алексіви.

УБИТО 44 СВАЩЕНИКІВ

(УПС) Перемишль, 9. 8. 46. В перемиській дієцезії досі вбито 44 греко-католицьких священників. Польська АК (Армія Крайова) складає вину за ті вбивства на неорганізовані польські банди і заперечує поголоски ніби цих вбивств допустилося польське підпілля.

В кожному разі стверджено, що вбивства dokonano в жорстокий спосіб. Між убитими є такі свщеники: о. Войтович Петро, парох с. Негрібка-Пікуличі (пов. Перемішль) в Малковцях замордовано дружину о. Дмитраша, нервово потрясання дістав о. Гринішин — парох Дусівець, о. Трешневський — парох Тисової, пов. Бірча; свщеника з Бірчі топили у відрі з водою кілька разів, робили штучне дихання і знову топили. Так і замордували.

Польський суд у Перемишлі засудив пароху с. Іскані о. Нука на 5 років в'язниці.

"ЗАМІТЛИВА ЖІЗНЬ"

"У зв'язку з посухою в ряді областей ССРСР та скороченням державних продовольчих запасів Президія Верх. Ради ССРСР постановила задовольнити прохання Ради Міністрів ССРСР про продовження карткової системи з 1946 на 1947 рік". "Правда" ч. 205 1946 р.

А може це у зв'язку з тим, що українську пшеницю відправили до Франції?

СТИЛЬ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ РОБОТИ

В газеті "Правда" ч. 205 1946 читано: "Кримський обком працював не годними методами, він не організував і не перевіряв виконання директив своїх власних постанов. Кримський обком та облвиконком за півроку прийняв 1549 постанов — по десятку постанов на день! Але це був лише папір, що сипався наче з неба на районних робітників".

Заява Хрущова

"Відродження буржуазного націоналізму" (УПС) "І справді в Україні було помітне жалюгідне відродження буржуазного націоналізму. Націоналістичні погляди, на історію і культуру України висловлювались в літературі й пресі. Зроблено навіть поважні помилки націоналістичного характеру в першому томі Історії України, яку видано Історичним Інститутом". Також багато письменників виявляли злочинну тенденцію до незацікавлення сучасними проблемами та ідеалізації минулого України. Треба жалувати, що ці помилки й перекручення не були поборювані організованою критикою. В загальному — партія занедбала ідеологічне питання. Стверджено також поважні недоліки в другій ділянці, а саме в ділянці дисципліни й видавності господарства... ("Комба" ч. 691).

Що до цього можна додати?

АРЕШТУВАННЯ В ЕСПАНІ

(Вашінгтон) — Дипломатичний представник еспанського еміграційного уряду в ЗДПА, Хуан Меана, пише в звіті, що ген. Франко наказав арештувати в останніх 3-х місяцях 262 республіканців у північній Еспанії і 700 в Каталонії.

Уряд ген. Франка відповів Бельгії на ноту в справі кол. провідника бельгійських реквістів Дегреля, воєнного злочинця Бельгії ч. 1. Ця відповідь не вдовольнила бельгійського уряду, бо невідомо, що сталося з Дегрелем, що 21 серпня зник з Еспанії. Бельгія передає цю справу ОН.

З українського життя

Ювілейний З'їзд пластунів в Авгсбурзі

В днях 28 і 29. 9. переживав наш табір "Сомме-казерне" великі дні, повні святочности й поваги. Вже напередодні почала з'їжджатися молодь обох статей і будувати на великій площі за мешканевими куріннями свій пластовий табір під шатрами. На цій площі, вкритій де-неде деревами і горбками, що імітували природній лісний терен, поставлено кількадесят різних шатер, в яких жили учасники пластової стрічі, а в двох містилися — команда стрічі і поготовля. Увесь час при входах до табору, при шатрах і ватрі, пластуни і пластунки тримали варту.

На офіційнім відкритті 28. 9. о год. 15 було зголошених 717 пластунів (-ок) з 63 осередків. У відкритті прийняли також участь представники УНРРА, пластових централь білорусинів, поляків і прибалтійських народів — а з українців — численні делегати центральних і таборових організацій і преси.

Стрічу відкрив командант Союзу Українських Пластунів-Емігрантів (СУПЕ), д-р Опанас Фіголь, привітав по черзі приваних, між ними в першу чергу пластового отамана, проф. Северина Левицького, та скавтамайстра, Леоніда Бачинського з Гайденау, та заподав, що стрічу цю відбувають на відкриття ювілейного року в 35 річницю (1911-1936) заснування д-ром Олександром Тисовським українського пласту. З черги, під спів пластового і національного гімнів, піднято національний і пластовий прапори, а на окремо приготовлених дротах вивішено знамена поодиноких курінів. Опісля відбулася довша черга усних і писемних привітань від урядів.

Пообідню пору пластуни використували на взаємні відвідини, збирання підписів, прикрасу шатер.

О год. 19 почалася велика ватра. Досі наш пласт відбув 5 великих ватер в лісах рідних Карпат (Від заборони 1931 р. польською владою пласту — організації існувала в Польщі це коротко нелегально, а збільшила працю серед молоді Срібної Землі і в еміграційних скупченнях усїєї Європи). При ватрі учасники з'їзду пописувалися різними виступами (танці, спів, діяльогі). Ватру закінчив коротким закликком пластун-сеніор, о. Б. Га-

нушевський, після чого гімн, молитва і спання в шатрі (місцеві пластуни також жили виключно в пластовому таборі).

Наступного дня ранком — збірка, молитва, спільна полева служба Божа, опісля-участь в закінченні пластових міжкурінних легкоатлетичних змагань (про які містимо звіт окремо) і о 12-святоче закриття з'їзду. Його довершив знову командант, д-р Фіголь, відповідною промовою, вручивши делегатам і курінним, як символ, смолоскипи (смолоскипи горіли увесь час з'їзду біля великої пластової лілеї з тризубом на почесному місці).

Ми навели хронологію—програму з'їзду. В загальному треба сказати, що була це дійсно велична, вдала імпреза, яка залишає в душах пластунів і глядачів тривалі спомини. Момент відкриття ватри, вигляд усього табору, численні маршові кольони з українськими могутніми піснями на вулицях далекого Авгсбурга — це все такі бадьорі моменти в житті отяжілого ДП, що не одному додало нової охоти до життя і праці за ідеали, а для самих пластунів — для кристалізації їх характерів і свідомості відбуття такого з'їзду має національне значіння.

Командантом з'їзду був мгр. Я. Рак, господарем Авгсбурзький Кіш. Вибір нашого табору на таку поважну краву імпрезу з одної сторони вирізняє його, з другої вважаємо за влучний, бо терен і всі інші умовини були відповідні.

Окремі комісії оглянули всі шатра і за найкраще побудовані призначено: в таборі юначок шатра коша з Міттенвальду, в таборі юнаків шатро коша з Регенсбургу, а таборі старших пластунів — шатро коша з Авгсбургу.

Український пласт, якого стремління до добра і краси, вітання СКОБ-Сильно, Красно, Обережно, Бистро і основна девіза: "Бог і Україна", говорять самі за себе - являється повновартною організацією нашої молоді і заслуговує на всецілу підтримку і признание суспільности.

З нагоди ювілею бажаємо від себе Українському Пластовому Уладові дальших, добрих успіхів по думці бажань і Ідеалів його творців.

С. К.

УКРАЇНСЬКИЙ ТАБОР в Інгольштадті.

Хвальна Редакціє!

Просимо не відмовити нам на сторінках Вашого цінного часопису помістити заяву слідуячого змісту:

У відповідь на безпідставні наклепи та закиди "Спілки Українських Журналістів", що їх оголошено в ч. 39 часопису "Неділі" дня 15. 9. 46. Управа Українського Табору в Інгольштадті заявляє:

а) неправдою і злобною видумкою є твердження СУЖ, що Управа Українського Табору в Інгольштадті привласнює собі право цензури і не допускає української преси до читачів. Однак правдою є, що в нашому таборі розходяться масово слідуячі часописи та журнали без жадної якоїсь цензури зі сторони Управи Табору:

1. Українська Трибуна... в 180 прим.
2. Час... в 200 "
3. Українське Слово... в 150 "
4. Українські Вісті... в 100 "
5. Неділя... в 100 "
6. Християнський Шлях в 300 "
7. Наше Життя... в 180 "
8. Христос Наша Сила в 100 "
9. Журнали ЛУПВ... кожний випуск
10. Журнали МУР... "
11. Рідне Слово... "

12. Вісник СХС... "
13. Переселенець... "

Заокеанська преса:

1. Америка... 10 примірн.
2. Свобода... 15 "
3. Шлях... 20 "

Крім цього в таборовій бібліотеці, що начислює 410 книжк, знаходяться, здебільшого, книжки видані теперішніми видавництвами в Авгсбурзі та Регенсбурзі.

б) Неправдою є, що Управа Українського Табору в Інгольштадті дозволяє собі на якісь "тоталістично-диктаторські виступи проти української преси. Але правдою є, що Управа Українського Табору в Інгольштадті, на домагання читачів, виступила проти бувшої редакції "Наше Життя" в Авгсбурзі за невідповідальний переклад статті під заголовком "Анонімно держави не творяться" з одного не українського хоч по українському писаного часопису в Америці, (гляди "Українська Трибуна" ч. 6. за 15. 9. 46.). Уважаємо, що того рода статті зовсім не відповідають стилеві українського журналіста ані не причинюються до уздоровлення наших еміграційних відносин, але навпаки є водою на млин для наших ворогів та підкопують престиж кривавої боротьби українського народу за незалежність.

Ми знаємо один тоталістично-диктаторський режим, де всіх своїх противників, що не йдуть по його прямій чи кривій лінії, підтягається під рубрику "фашистів", "реакціонерів" та "ворогів народу". Останній виступ СУЖ, в якому зовсім безпідставно осуджено Управу Українського Табору в Інгольштадті, пришиваючи їй "тоталістично-диктаторський" виступ, уважаємо за грубий нетакт, продиктований вузько-партійною засліпленістю. За таке становище СУЖ Управа Українського Табору в Інгольштадті може відповісти тільки словами Євангелії: "Прости їм Боже, бо не знають що роблять".

З належною пошаною

За Управу Табору:

Д-р КОВАЛИК Ярослав
ГАЙДУК Антін

Культ.-Освіт. Реф:

Мгр. БОЛЕХІВСЬКИЙ Іван.

Інгольштадт, 21. 9. 1946.

На допомогу нашої високошкільній молоді

І знову заповнюються українські та чужинські університети та високі школи нашою молоддю. Гомонить веселе, життєрадісне студентство та сім'ї пліни про те, як найкраще використати в цьому академічному році час, як найкраще підійти до справи своїх студій, щоб добути фахове знання, так потрібне для наших майбутніх молодих фахівців. Та не тільки для них потрібне це знання, на нього з неменшою увагою чекають теж їхні батьки, а з ними також усі ті, що у висліді праці нашого молодого інтелектуального покоління вбачають тверді вартості для вдержання і розвитку нашого національного життя.

Бо ж найбільша цінність нашої еміграції — це наша молодь. Молодь — це майбутність нації, а що еміграція уявляє собою частину народнього масиву, то ж і для неї молодь повинна бути тією найбільшою вартістю, якою треба опікуватися, щоб віддати рідному краю в слушний час цю молодь, як належно вишколених фахівців і армії громадян.

Наша високошкільна молодь, що студіює на українських та чужих високих школах, уже в самій основі не має тих даних, що облегшували б їй студії. Далеко від рідного краю, позбавлена теплої опіки рідного дому та вкоріненого в рідну землю громадянства, наша високошкільна молодь на еміграції має перебороти ще й окремі труднощі, що випливають із алієнних умови емігрантського життя. Більшість нашої високошкільної молоді не має в осередках своїх студій забезпеченого належного проживання, відповідних мешкань, більшість із неї не має чим платити високих шкільних оплат, не має за що купити найнеобхідніших підручників чи приладдя, потрібного до науки, не говорячи вже про те, що чимало є таких, які з острахом чекають на холодні місяці зими, не маючи належного одягу та взуття.

То ж, хоч як радіє наше серце, що, не зважаючи на емігрантські злидні, наша високошкільна молодь не покидає високих шкіл, а навпаки, добивається завзятю до їх порогів, щоб продовжувати чи закінчити свої студії, то з другого боку наше громадянство тут на еміграції мусить відкритими очима подивитися на справжні потреби цієї молоді та не ховатися від правди, що ця молодь потребує нашої широкої і негайної допомоги. У місяці вересні й жовтні на всіх високих школах та університетах починається навчання. Ці два місяці призначено нашими установами на допомогу студіючій молоді. Треба радіти, що близько трьох тисяч українських студентів студіює, або в бieżучому році студіюватиме на високих школах еміграції. Але рівночасно треба зважити, які великі вимоги стоять перед тими, що з доручення українського громадянства взяли на себе обов'язок разом з проводом українського студентства, дбати про те, щоб усі бажаючі студіювати з-за матеріальних причин не лишалися поза такою можливістю. А цей обов'язок прийняти з допомогою нашої високошкільної молоді, яка без своєї вини, а тільки у висліді політичних і воєнних подій опинилася на еміграції, лежить на всьому нашому громадянстві. Тому закликаємо всіх, кому дорога доля українського студентства, кому близькі ідеали боротьби й змагання української молоді за високу освіту, кому зрозумілі високі клячі, що тільки висококваліфікована і належно підготована молодь це ті правдиві майбутні провідники нації, на яких ми чекаємо, щоб самі поспішали, та других заохочували до допомоги цій молоді продовжувати свої студії.

Є допомога, що дає тимчасову користь, є допомога, що має добродійний характер, є допомога, що має відвернути хвилине

несчастя. Але є допомога, що входить у народню скарбницю, та помножується у своєму висліді стократ для добра цілої нації. Такою допомогою є допомога українському студентству, яка допоможе нашій молоді перетримати важкі хвилини в час студій на еміграції, щоб колись віддати свіжими умами та пильними руками народові увесь досвід і знання, яке вона добула тут, на високих школах. Тож усі щирою рукою на допомогу українській високошкільній молоді.

Комісія Допомоги
Українському Студентству.

В річницю

На 3. жовтня ц. р. припадає річниця заснування в таборі "Сомме-касерне" Українського Театру під мистецьким проводом високо-заслуженого мистця української сцени Пана Володимира Блавацького.

Протягом року Театр давав українським скитальцям духову розраду, відривав їх від тяжкого буденного життя, скріпляв віру в сили українського народу, зогрівав серця надією на краще майбутнє, промінюючи любов'ю до рідного мистецтва.

Всю цю віддану працю Театру бачили і по заслугам оцінили не тільки мешканці "Сомме-касерне", а й інші українські осередки в гостинних його виступах.

З нагоди цієї Річниці Редакційна Колегія "Української Думки" Табору-Рада й Управа Табору від імені Українського Громадянства "Сомме-касерне" вітають Акторський Ансамбль Театру в цілому та його Провідника пана Володимира Блавацького зокрема й бажають надалі щастя, здоров'я й сил у дальших великих творчих успіхах на добру славу нашої багатородинної Батьківщини України.

В час добрий — щастя Боже!

Редакційна Колегія "Українська Думка"
Таборова Рада
Управа Табору

В світлі рамни

Ансамбль українських акторів під мистецьким проводом В. Блавацького в дні 28-29 вересня б. р. виставив у таборовому театрі "Сомме-касерне" п'єсу М. Куліша: "Народній Малахій", трагедійне (4 картини).

Цю п'єсу-сатиру в рр. 1927-29 виставляв у Харкові й Києві театр "Березиль" під мистецьким проводом Курбаса Л.

На вимогу большевицької цензури авторові довелося кілька разів переробляти п'єсу і, все ж, в р. 1929 виставляти Народнього Малахія" було заборонено.

В теперішній постанові В. Блавацького, що в свій час грав в "Народньому Малахії" в "Березильських" постановках, які відбувалися при безпосередній участі самого Автора, п'єса йшла в самому первісному, нескаліченому цензурою тексті. Ці два моменти — колишня участь у "Березильських" постановках при участі в них М. Куліша й нинішня незалежність режисури од втручання ворожої цензури — дали В. Блавацькому змогу невимушеної інтерпретації авторського задуму.

Докладніше про постанову "Народній Малахій" — про саму п'єсу та про її прем'єру подамо в найближчому числі "Додатку".

В. Євтимович

Організація допомоги втікачам

(Лондон) — На засіданні Суспільно-Господарської Ради ОН дискутовано знову про долю емігрантів-переселенців, втікачів та насильно привезених до Німеччини. На одному з останніх засідань ухвалено приймати до майбутньої організації, що опікуватиметься емігрантами також не членів Об'єднаних Націй.

Проф. Дмитра БАРАБАША просимо подати свою адресу для інформаційного відділу УЦДК до Редакції часопису.
1—1 735

Підпільна Україна говорить

Під таким наголовком найновіше число польського журналу "Жице Тигоня" (Видання Нью-Йорк Лондон Рим-Каір ч. 34 з дати 22. 9. 46 у відділі „З цілого світу“ (ст. 9) таку вістку:

"В найбільшій таємниці прибули до Парижу представники українського Підпільного Руху в СРСР і передали мін. Бевінові і Бернсові меморіал, що його підписали представники підпільних рухів спротиву України, Литви, Донських козаків, Лотви і Естонії, Білорусі, Грузії та народів Середньої Азії. Шеф делегації один з провідників української протисовєтської підпільної акції, заявив, що в Східній Малопольщі (цебто Західній Україні—прим. Ред.) партизани мають під своєю контролею цілі повіти. Цей українець впевняв також, що 90% членства української комуністичної партії вбито або депортовано.

Заочні курси журналістики в УТГІ

По постанові Сенату Українського Технічно-Господарського Інституту 5. 9. 1946 відкрито при Економічному факультеті УТГІ курси Журналістики, які входять в програму студій Заочної Високої Школи Державних Наук при згаданому факультеті. Навчання на курсах Журналістики буде провадитись заочно, (кореспонденційною) методом. Ці курси призначені для тих, що бажають поважаю простудіювати наукові підстави журналізму і журналістичної діяльності та хотять застосувати потім свої теоретичні знання до практичної журналістично-громадської праці. В курсанти приймаються особи, що мають належну попередню загально-освітню підготовку, тобто — вищу або середню освіту, а при відсутності такої освіти — практичний досвід, набутий в кількісній громадській чи культурно-освітній роботі, або придбані знання шляхом довготривалого самоосвітнього праці.

Курсанти студіюватимуть в першу чергу такі дисципліни: 1) Теоретичні основи журналізму, 2) Політичну Економію, 3) Загальну науку права, 4) Історію української преси, 5) Англійську мову. В міру виготовлення скриптів "лекційного матеріалу", в початкову програму будуть поступово введені інші предмети, які належать до Курсів Журналістики та початкових програм Заочної Високої Школи Державних Наук при Економічному факультеті УТГІ.

Заяви про впис на студії Курсів Журналістики подавати на ім'я Деканату Економічного факультету УТГІ з зазначенням персональних даних і шкільної освіти, або практичного громадського досвіду чи самоосвітньої підготовки. Заяви надсилати на адресу: Ukrainisch-Technisch-Wirtschaftliches Institut, Regensburg, Ganghofer-Siedlung Paul Heyse-Strasse 2.

Ширші інформації та таксі оплат за студії подані в проспектах, які Інститут вислав безплатно.

Позаочні курси англійської мови в УТГІ

Недавно в Українському технічно-Господарському Інституті закінчено циклоstileвим друком повний позаочний курс лекцій англійської мови. Деканат Економічного факультету УТГІ продовжує нині дальший впис на позаочні студії цього курсу.

Заяви надсилати до Деканату на адресу: Ukrainisches Technisch - Wirtschaftliches Institut, Regensburg, Ganghofersiedlung, Paul Heyse-Str. 2.

Накладом кооперативу

"УКРАЇНСЬКА КНИГА"

вийшла з друку книжка

FAIRYTALES

18 казок англійською мовою. Уклад дир. Штефан А. для навчання в школах, курсах та для самонавчання. Книжка багато ілюстрована.

Ціна 3 рм.

Замовлення слати на адресу:

Verlag „Ukrainska knyha“

Augsburg, Somme-kaserne

Realgymnasium

ДО ПІКЛУВАННЯ двох дітей прийму негайно старшу, самітку жінку. Повне забезпечення й якнайкраще відношення. Зголошення слати до Адмін. "У.Д." для Ф.Г.
1—2 741

СПОРТ

Легкоатлетика

27. 9. відбулося легкоатлетичне змагання дівчат і хлопців в 10 змаганнях між "Чорногорою" і "Дніпром" з Нового Ульму. При точкованні перших трьох місць — змагання виграла "Чорногора" 57 1 2 ("Дніпро") 43 1 5).

Між змаганнями відрізняється молоденька Олена Корсунь (ч), яка в бігу 60 м. постійно бере перше місце, в середньодистансових бігах добрим змагунком є Омелян Дрогобицький (ч).

Інші виследи — непоказні.

В кожному змазні виступало по 4 змагунки.

(Про змагання пластуни в наступі. числі)

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

Вийшли з друку-книжки п. з.

"В. ЛІПІНСЬКИЙ та його думки про українську націю і державу" М. ЗАБАРЕВСЬКОГО, накладом Українського Літопису Авсбург 1946, стор. 51. ціна 3. 50.

Набути можна у всіх книгарських крамницях і кіосках.

1—1

775

Незабаром вийдуть друком нові оповідання члена МУР'у Василя Чаплєнка "МУЗА", видання Івана Манила.

1—1

754

Українське будівельне підприємство приймає на постійну або часову роботу фахівців та будівельних робітників.

Працюючі мають право на приватне мешкання і додаткові харчеві картки, а таборовики-одержать таборові гроші.

Зголошення: Інк. Пеленський, Авсбург, Донаувертерштр. 50.

від год. 17—18.

1—1

ч. 752

ВИЙШЛА З ДРУКУ

і продається

"ГРАМАТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ"

проф. П. Ковалева

Гуртове замовлення приймає кооператива "КОС". Мюнхен, Розенгаймєрплаг, 46а.

1—3

743

РЕСТОРАЦІЯ І КАВАРНЯ »ГОВЕРЛЯ«

Авсбург, Лінденштр. ч. 9.

Долад трамвасм ч. 4 1 2 до Вертах-бріке. Розпочинає після ремонту працю. До послуг громадянства смачні українські страви. Обід від 12-14 год. Вечеря від 18-20 г. Ресторация приймає замовлення на прийняття, весілля, хрестини. Відчинено від 10 до 21 год.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

У зв'язку зі зміною назви часопису, повідомляємо:

1. Передплата вплата на часопис "Наше Життя" дійсна й для часопису "Українська Думка".

2. Гроші за продані попередні числа час. "Наше Життя" і в майбутньому за часопис "Українська Думка" просимо слати безпосередньо на адресу. Адміністрація "Українська Думка", Авсбург, Сомме-казерне, бл. 1/27.

3. Замовлення на часопис "Українська Думка" приймає виключно Адміністрація часопису. П. Кольпортерам-гуртівникам знижка 15%.

Адміністрація часопису

"Українська Думка"

"УКРАЇНСЬКА ДУМКА"

"UKRAINIAN THOUGHT"

AUGSBURG

Somme-Kaserne

ВИДАЄ: В-во "Українська Думка"

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ: В.Євтимович,

В. Коваль, М. Дольницький.

Редакція приймає сторони в годинах 10-12

Адміністрація урядує від 9-12 і 14-17

(кур'єр 1/27).

Присланих рукописів не звертаємо і в цій справі не листуємося. Підписані статті висловлюють погляд автора а не завжди думку редакції

With Permission of UNRRA

TEAM 114. October 1945.

Buchdruckerei Anton Huber, Augsburg 8000/5. 10. 46

Українська Думка

UKRAINIAN THOUGHT

ДОДАТОК 4.2

ЛІГСБУРГ, 13 ЖОВТНЯ 1946

Спільна

мова

Чимало дискусій ведеться ізаа слів. В одне і те саме слово різні різні люди викладають різний зміст. Напр. свобода або довір'я. Набагато в нашій громадськості є людей, що однаковий сенс викладають в однакові слова. Є де безперечний недолік нашого суспільного життя. Пояснити його можна, але виправдувати аж ніяк не слід. Це правда, що ми живи в різних соціальних системах, це правда, що одні вчилися й виховувалися самотужки, а другі - в школі/а школи з бузи не українські/ і те правда, що в різний спосіб ми творили чи здобували наш світогляд... Через все це виникли у нас різні, не спільні всім українцям поняття, різна мова. Все це ми прекрасно розуміємо й розуміємо і всіма фібрами душі відчуваємо певну потребу спільної, а не різної мови. Здавалосьби, що не має ні одного свідомого українця, що не відчував би /та не усвідомлював би/ потреби спільної мови. Та на жаль, коли ближче придивитися до суспільного життя, то видно, що зма-де, недостатньо ми прагнули для того, щоб в

українській громаді була всім рідна й близька - спільна мова. Мало тут лише зватися на праці спів-мовників, праці вчителів по школах, замало обмежитися до того, що поправнов мовов театри чи драматичні гуртки показуватимуть мистецькі штуки, замало, зрешті, й того, що друковане слово буде так поправне, літературне та загально-українське. І всього того, все не дуже мало. Воно говоримо тут про спільну мову не в філологічному значенні /аспекті/, але так би мовити, в суспільному. Коротко: йде про все те, щоб українці хочби й на двох різних континентах прекрасно розуміли себе, бо вони мають спільну мову, йде про те, щоб ця спільна мова не дужче зв'язувала б всі одиниці в громаді в одну українську криворідку й по душові приязну, а через те спільну спільноту. Невже в нас не має спільної мови, неже з такою треба суспільним діям про це говорити, писати й хуритися? Із сумом доводиться повторити, що ціла суспільність та окремі її представники замало докладають зусиль для вироблення й зміцнення цієї спільної мови т.е. такого настороженого наставлення всіх українських нас, щоб вони разом раділи спільними радіцями, спільно реагували на спільні кривди, а не замикалися в особистих чи партійно-провінційних клопотах.

Волошки

Вітер колосом стиглим гоїдає,
І волошки колючі в сні,
І у серце моє зазирає,
Наче очі блакитно - ясні.
Пригадавсь мені ранок прозорий:
Все розвіявся в полі туман,
Серед жита вишивав савановий,
В бов ранений наш капітан.
В грудях рака зілля відкрита,
Кров стікала червона, густа,
Нехестіли волошки і "пяти" -
Непотіли засохлі уста.
З свої пляшки його напоїла -
Ледве-ледве повіки відкрив,
І останнім згасачим зорем
Він палавчий Київ обвів.
Вітер пестив руське волосся,
І закрилися очі ясні,
А, кругом нехестіло колосся,
І колисьали волошки вві сні.

Оксана С м у т о ж.

.....

З М І С Т: О.СМУТОК: "ВОЛОШКИ" - Ст.Петровиц:
"СПІЛЬНА МОВА" - В.Л.О.Д.: "КУДИ
ПРЯМУЄ АМЕРИКА"? - УКРАЇНЦІ В ІАРИ - З АМ
ТЯ УКРАЇНЦІВ У БЕЛГІІ - В.Ф.В.Т.М.О.В.И.Ч.: "ПРОТИ-
ТАТЕ ЗНОВУ ТУТ СЛАВУ" - Ф.В.Т.М.О.В.И.Ч.: "В СВІТ-
ЛІ РАМЦІ" про "Народнього Малахія" - ЗАГАЛЬ-
НІЯ З "ІЗ" Р.Ф.К. - У БОТОГРАА: С.Левченко:
"МАНАС КРИТЕВСЬКИЙ" - Р О З Ш У К І

.....

П і н а "ДОДАТКУ" 70 пф.

Прадвілься в гострим олівцем та в точним
годинником в руках до всіх задань наших устан-
нов: спілок, об'єднань, таборових рад, коміте-
тів і підрахуйте скільки то часу витрачають всі
зона на вступ, тобто, на зговорювання. Часто з-
говорюється так довго, що не вистачає часу ви-
нести постанову, а на саму праця вже не виста-
чає ані часу ані сил. Чому? Бо не має спільної
мови! Якби вона була, не треба було б цілі дов-
гі дні розважати, а зговорювалися б миттю та
й робота йшла б гладко. Виступає хтось перед
громадою таких же як він українців, чи то в ра-
ді, чи то в спілці, то насамперед дає бодай пів
годинний передвступ, щобто вступ до вступу, а
потім власний вступ, не трохи депресії для
присмаку, потім оспорювання поглядів противни-
ка, моїно після того звичайно б'є себе в груди,
називає себе безпартійним і об'єктивним, щоб
усі йому повірили й не зацідоували в тенден-
ційності, аж зрешті падає скромний, короткий й
незавжди суттєвий проект або й взагалі ніякої
конкретної пропозиції не вносить, бо тяжко за-
няти становище в таких трудних умовах та не до-
ходить побогювання, щоб не звали його люди на я-
зичи за те, що він хоче переперти свою думку,
за те що він виступає насильницький світогляд
і т.д... аж до втом. Відпали б усі ці час і
нерви похитати зговорювання й наслідкування
справи - якби була спільна мова, якби була у
всіх добра воля ту спільну мову в кожному укра-
їнцем кайти. Кождий суспільний працівник, ба
кождий член суспільності мусить мати добру волю
кайти спільну мову в кождим іншим членом суспі-
льності. Виняток тут становлять лише дійсно зло-
чинні елементи. Не має наміру кого-небудь вра-
зати. Але не можу зрозуміти, чому дуже часто в
таборі людей, що ім стадає кривда не йдуть пря-
мо до тих, хто може цю дійсну чи мниму кривду
направити, а за те похитують в різних гуртках

Куди прямує Америка?

Перед виборами в ЗДБА/

Події, що відбуваються в ЗДБА, мають для нас особливе значення не тільки тому, що провідні державні мислі цієї держави заявляють при кожній нагоді, що Америка покинула остаточно ізоляційну політику і не думає залишати Європи своїй долі, але головним чином тому, що з цієї країни зв'язані наші надії на поліпшення нашої долі і з нею зв'язане наше майбутнє. З ЗДБА багато з нас пов'язано родинними зв'язками і, нарешті, країна Вашингтона уявляє собою для нас найкращий і найдосконаліший взірць дійсно демократичної держави, де свобода і воля не є пустим звуком.

З цієї причини цікаво приглянутись, як виглядає ситуація в ЗДБА в зв'язку з виборами до палати репрезентантів, що мають там відбутися в листопаді ц.р.; одночасно прийдє там зміна одної третьої сенаторів. Ці найвищі законодавчі палати вирішуватимуть долі ЗДБА на наступних два роки, крім того є вони, до деякої міри, показником сил обох найбільших американських партій, республіканської і демократичної, перед виборами президента Америки, що мають відсторонити людей думку-сплетки: мене окридали, бо я не їхньої групи. Так витворюється настрій між спокійними й, може, справді соборницько та суспільницько настроєними людьми, витворюється почуття кривди та соціальної несправедливості. В дальшому веде цей настрій до відчуження, а не далі до роз'єднання, а не з'єднання, або во да на ворожий млин.

Певно, що найкраще було б, якби напр., працівники адміністрації чи наших установ були як так добре вироблені й вишколені, що не робили б нікому ні найдрібнішої кривди, але тут входять в гру не залежні від українців обставини, або певна невідповідність. Але ж це українські органи й установи, й треба завжди з довірою до них відноситись, треба прийти та роз'яснити, й то так докладно, щоб не було недогляду, щоб не діяло й найменшої образи чи, пак, кривди. До речі, нам зачасто здається, що нас окридали й треба не так скаргитися, як перевірити. Це, покищо, єдиний правильний шлях: сталося щось неправильно, зараз же звернутися до своїх /а не сторонніх/ органів та виявляти справу ділово, хоч може й твердо, але об'єктивно й справедливо. Кожний працівник адміністрації має свого зверхника, до якого й треба жалитися на даного робітника; коли чомусь це не помагало, треба віддатися до відповідних членів управи або ж далі і до Ради Таборової чи Контрольної Комісії чи до Управи Вашої Співки, щоб інтервеніувала вона і т.д.

Але найважливіше - це виявити добру волю, щоб полагатися, добитись свого. Коли буде добра воля, то спільну мову завжди знайдеться. Селянин чи робітник мусить знайти спільну мову з інженером чи доктором, якщо вони щирі, свідомі українці й не забувають, чого понали на чужину. Молодь і старші знайдуть спільну мову, якщо підходять до доброго волею, щобто багатьма зрозуміти одне одного бо цього зрозуміння ще ввесь нарід. Католіки з православними знайдуть спільну мову, якщо будуть взаємно-толерантні, отже, знову ж, якщо насправду буде добра воля. Отже, підтримуймо людей доброї волі, що прагнуть знайти спільну мову. Отже, всі суспільні працівники із усіх суспільних середовищ повинні докласти всіх зусиль, щоб, понад всякі побутові, територіальні, вікові, станові, професійні, партійні, групові і т.п. різниці, всі представники нашої громадськості знаходили в важливих справах спільну мову. Що більше всі ми прагнемо над цим, то більший буде успіх.

Ст. Ш е т р о в и ч.

бутися в 1948 році. З огляду на те, що міжнародна ситуація є досить неясна, і погляди в Америці на закордонну її політику є досить різні, то й вибори до законодавчої палати ітимуть під тим кутом.

Найхарактеристичнішим для сьогоднішнього внутрішньо-політичного життя в ЗДБА є те, що прихильники т.зв. ізоляціонізму, щобто прихильники відомої доктрини Монро, яка наказувала американцям не втручатися до європейських справ, є у великій меншості і втратили майже цілком на впливах. Становище през. Трумена і мін. Бернса про якнайширше зацікавлення європейськими справами знаходить зате повне зрозуміння і підтримку більшості провідної американської опінії.

Останні події, зв'язані з неfortunними висутками кол. мін. Воллеса, викликали в Америці зворот політики на право, що в закордонному розумінні називають його "міжнародним імперіалізмом". У відношенні до СССР цей курс, що його заступає праве крило республіканської партії, стосує не вгнуту, рішучу політику. Проти цієї постанови стоїть сильна ліва опозиція, що домагається "світового порозуміння" і радить шукати спільну мову з СССР та можливість співпраці з ним всіма можливими засобами, навіть, за ціну дружби з Англією.

Подібні розбіжності повстали також і в демократичній партії. Стає ясным, що нема кому заступити померлого през. Рузвельта і опанувати внутрішньо-зовнішньо-політичну ситуацію. Найсильнішими особистостями в демократичній партії є Трумен і Бернс, докоти тих скупчуються, головним чином, прихильники "інтернаціоналізму". Ліве крило демократичної партії заступає Генрі Воллес, що нещодавно виступав із відомою промовою, домагавшись поділу світу на дві політичні сфери впливів і господарської єдності світу. Він домагався також беззаперечних поступок відносно СССР, навіть, якщо це відбилось некорисно на американсько-англійських взаєминах. Голосна дискусія, що її викликав мін. Воллес промовою, спричинила чітке окреслення американської закордонної політики устами през. Трумена і мін. Бернса, у висліді чого мін. Воллес мусів уступити зі свого становища.

Без сумніву в недалеких виборах і внутрішньо-політичні гасла відіграватимуть значну роль та, всеж, проблеми закордонної політики матимуть найбільше значення. Від того, якими шляхами піде передвиборча кампанія та на чий сторону схилиться прихильна опінія, залежить - чи демократична партія після 13-ти років панування мусить віддати керму державою досить рухливій республіканській опозиції.

Вислід виборів до палати репрезентантів і сенату Америки матиме вирішальний вплив на вибори майбутнього президента, і, що найважливіше, на прямі американської закордонної політики.

В. Д о д.

"УКРАЇНСЬКА ДУМКА"
"UKRAINIAN THOUGHT"
AUGSBURG
Somme-Kaserne

ВИДАЄ: В-во "Українська Думка"
РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ: В. Євтимович,
В. Коваль, М. Дольницький.

Редакція приймає сторони в години 10-12
Адміністрація уряду від 9-12 і 14-17
(кур'єр 127).

Присланих рукописів не звертаємо і в ція
справі не листуємося. "Підписані статті
висловлюють погляд автора, а не завжди
думку редакції."

Українці в Парижі

Під таким наголовком часопис Українського допомогового Комітету в Бельгії "Вісті" подає інформацію про життя української еміграції в столиці Франції.

З великої передовиді довідуємося: В усіх оточеннях Європи - де право людини і закон свободи поважні - знаходиться, сніг теперішніх обставин наша нова еміграція. По воєнній хуртовині наплив українців до Франції збільшився. Осередками і скупченнями нашої еміграції у Франції є промислові міста та копальні вугілля. Українська трудова інтелігенція вибрала Париж. Париж все манить наших людей.

Українська еміграція у Франції нараховує до 100 тисяч осіб. По вибуху німецько-французької війни сотні наших людей зголосилися добровільно в регулярну французьку армію чи в чужинський легіон.

Підчас німецької окупації Франції український актив разом з французами брав участь у підпільній роботі і в боротьбі за звільнення Франції. Багато українців наложиво головами, багато заповнило німецькі тюрми та концтабори.

Після закінчення відродилася українське життя в Парижі. Найбільшю і найчисленнішою організацією у Франції з осідком у Парижі являється "Об'єднання Українських Робітників у Франції", що належить до Французького Християнського Робітничого Синдикату. Його пресовим органом є часопис "Українець у Франції". Другим по важног. установою є "Український допомоговий Комітет". Крім того існують: "Товариство українських студентів", "Українська кооперація", "Т-во код. українських воєнів", "Сеча українців" і "Український Академічний допомоговий Комітет".

Побіч згаданих українських товариств знаходяться також в Парижі різного роду "групи" і "клуби", що творять і "собі" свої "допомогові Комітети", свої товариства, і свої пресові органи.

Численність нашої еміграції у Франції і українських установах у Парижі вимагала вже від довшого часу скупчення їхньої праці в одній українській установі. При допомозі Об'єднаного Українського допомогового Комітету Америки і Канади такий осередок створено у Парижі 28 липня 1946 року і куплено власний будинок. Цей день останеться для українців у Франції урочистим днем у їх національно-громадському житті. Ми не сумніваємось, що цей будинок буде твердим на наших національних цінностях і наших традиціях не тільки для української еміграції у Франції, а й цілком українській справі. Слушно зауважили французькі гості на святі відкриття цього українського осередку, що нововідкритий "Український дім" повинен стати Українським Амбасадом /представництвом/ у Франції. Власниками цього Будинку є українці, громадяни Америки, у хвалі його відкриття над ним повіяв великий американський прапор.

Передаючи цей "Дім Культури" українцям у Франції, голова Об'єднаного Українського Комітету в Америці п.др. В.Галам сказав, що під опікою американського прапора повстануть такі "Українські доми" і в інших краях.

"Вісті" ч.22. 1946 р./

Життя українців в Бельгії

День 15.серпня 1946 року на довго лишиться в пам'яті української діаспори громади. У цей день українська група в 150 осіб взяла участь у т.зв. "Процесії восьмидіття" в Ансі, де спочиває 500 героїв бельгійської нації. Запрошення до участі українців прийшло з вищих бельгійських духовних кіл.

Похід організували сотник Видловський - Голова філії УДК і комбатантів у Лієжі та парох Лієзької округи і член Управи УДК в Брюсселі о.І.Гетерка. Напереді української групи дівчата в українських національних строях в супроводі двох комбатантських прапорів, образ Св. Володимира завітчанні роками. Далі йшов "живий хрест" вуглярів, українських робітників у козацьких одягах. По закінченні процесії українці запрошені на обід доми бельгійським господарем невеличкий концерт. По обіді українці взяли участь у традиційній процесії до форту в Локсен. Від українських комбатантів склали гарний вінок на могилу героїв сотник Видловський і поручник Зубачевський.

Українська привність на обох святах викликала помітно гарне враження серед бельгійського населення.

Місцева й столична преса прихально згадала про участь українців у цих дорогах серцеві бельгійців, незабутніх урочистостях.

Для нас, українців, ці свята стали гарною пам'яттю теплої родинної атмосфери співжиття з господарями цього гостинного краю, - та гордість за себе, що наша група з-поміж численних чужинців найкраще себе показала.

"Вісті" Бельгійського УДК ч.23 1946/

.....

... Хто України законтує - той вже, остатися в ній не може, бо тягне вона кожного народу людини, як магнет залізо. Причому тому "геніус ді еці": що Україна подолення своє має під веселим небом, в повітрі добрім, в землі так родючій, що кличе вона і всіх привабляє до себе. І омільмо до України приотесувати слова Павла Святого, взяті від Ісаї: ані око не бачило, ані ушко не чуло, ані в серце чоловіче не уявило те, що Господь наготував там в Україні тим, що Його дитинять... І ця то прекрасна Україна покарана тепер за гріхи свої, і в пусті поля обернена через оспалість та недбалість наше...

Причина того така сама, як в Содомі і Гоморі: велика обидність хліба, в якій плавали і тіпились люди українські, а нахерті, стали претавлялись Господу. За що Бог, порушений гнівом на них за їх незлосні і меракі поступки, знав їх державу, і розкопи їх, а самим в неволю до рук поганських віддавши, обернув Україну на парусот діт до-шенту в пустиню...

"Дорога певна", перевидана А.В. Сторожником в "Сборнику" київськ. археогр.комісії, вип.1, Київ 1911./

Список Іосиф Вередниський.

В. Втілює.

Прочитайте знову титу СЛАВУ

Історія - це доконані факти з їх причиново-му зв'язку й неминучих наслідках.

Творцем історії є людина, яка творить історичні факти й викликає ті чи інші історичні явища...

Історичні факти - річ хорстока уже в самій доконаності фактів і викликаних ними явищ, яких не можна "пост фактум" одмінити, направити, уневажнити чи відкинути.

Історичні факти несуть на собі печать-відбитку своїх творців і, подібно, як їх творці, факти бувають додатні і відемні, мудрі і не мудрі, величні і ганебні, корисні і шкідливі, поважні і смішні, коротко сказавши - які люди, - такі й доконані ними факти...

Кожна людина, що вийшла на рин громадської праці й творить в ній якісь факти - кооператор, промисловець, письменник, поет, маляр, співак, політик, державний муж, - кожен діє на очах і під контролем гуртка, групи, громади, суспільства, нації, до яких належить і кожен - в доконаних ним фактах підлягає невимовній критиці, оцінці й осудові. Хоче він того, чи не хоче.

Виятки можуть бути тільки в організаційних системах тотально-поліційних, в яких немає місця на вільний вираз вільної думки... Але... Там, де змусовано мовчати людей, там кричить камінь, а замовчані факти, в релігійній релігії, при найменній розколінні в такт тоталітарно-поліційній будові хорстоко мстяться над душителами вільної думки. Доказ маємо в григорієвому судовому процесі.

Тому від кооператора вимагають розрахунків, від промисловця - доброї продукції й обох можуть за справність по-заслузі нагородити, чи за зловживання - прилюдно зганяти - покарати; про поета, письменника чи маляра живого духа нації.

Факти неусталені-правдоподібні - й через це для вивчення певних історичних явищ-процесів незакономірні, а бігом часу, коли на їх місце приходять факти неабияк-перевірені, - відпадають.

У випадках неусталеності чи вигаданості та замовчанні якихось історичних фактів і цілком о їх усталення при допомозі нових доведених фактів, неминучо приходять до "відбронзування" або до реабілітації їх творців в світлі дійсних фактів.

Тому то Т. Шевченко й заповідає нам старанно вивчати історію нашого народу саме, як доконаних фактів:

"Прочитайте знову ту славу
Та читайте від слова до слова
Не лишайте жні титла жні тії жони
Все розберіть, то й побачите..."

"/Посланіє"/

Бо тільки після такого докладного - вивчення історії зможемо дати правильну оцінку і людям і явищам, бо, як говорить той же Т. Шевченко в іншій поезії:

"... слава голосно кричить
про наші години..."

і - додамо від себе, - про слава та буде для добрих добра й для лихих - нічемна!

В своїй оцінці історія безстороння й не-благанно-хорстока, як ті історичні факти, з яких вона складається. Тому вона не вірить "на слово", а вимагає свідомства доконаних фактів, не бере під увагу так званих "несприят-

ливих обставин" або "добрих змій", що не дають їй та інших викрутків, і через це її осуд зазвичай звучить категорично, як вирок судді.

Правило, що "про померлих можна говорити тільки добре, або ніяк не говорити", обов'язує хоча при складанні некрологів та похоронних промов, але ніяк не обов'язує сумлінного історика-дослідника, або як влучно про це писав др. Ам. Донцов:

"Так, про померлих треба говорити тільки добре, але тільки тоді, коли вони ... на-добре померли..."

Через це історія між об'єктами свого дослідження, оцінки й осуду, міряючи їх міром та вагом доконаних ними фактів, проводить тверду лінію між тими, кого вона хвалить і тими, кого ганьбить і раз на завжди ставить одних по одному і других по-другому боці від тієї роздільної лінії: Авеля і Каїна, невідомого будівничого храму Діани в Ефезі й моніяка Герострата, про той храм спалив, Христа і П'яту, Гетьмана Івана Мазепу і Кочубеїв, Мосців та Ісаків, Творців і Руїників, Будителів і Гасителів Духа Нації, Героїв і Нікчем, Вірних і Зрадливих, Аристократів і П'ятеїв Духа.

Вимоги почитателів неусталеної чи й сумнівної щодо дійсної-дадатної вартості якоїсь історичної постаті, про "Про померлих тільки добре", з рівнобінним творенням доводило такої постаті фальшивої легенди, опертої на вигаданих фактах, свідчить єдине, що в цілєх величчю не все гарне. Творці фальшивої легенди роблять так тільки зі страху, що при сумлінному вивченні фактів, яких та постать доконала, можуть викритися дійсні факти, що викликали неабияк-негативні явища й при вели до тяжко-шкідливих наслідків, до чого всього спричинилися й самі почитателі тієї сумнівної величчю співтворці тих доконаних від'ємних фактів - творці фальшивих легенд, на яких вони спекулюють. Цинуть рецензії, в яких авторів можуть розхвалити чи збентати; акторові, співакові чи музикі можуть рукоплескати, засипати їх квітами, а чи їх освістати й закидати тухлими ялицями...

Особливо ж підпадають під сувору критику, оцінку й осуд люди і факти, що мають вплив на життя й долю народів, разом складаються на історію якогось народу, дають їй історії напрямки і темпо, підносять якийсь народ на найвищу високості поступу, розвою, добробуту морального й матеріального і могутності й доброї слави чи спихають його на найнижчі набли упадку, неволи, злиднів, руїни, втрати власнодержавності - роблять той народ прищеп в ялиці і посміховиськом між сусідами.

Історія міряє, розцінює та виносить свій безсторонній осуд міром та вагом фактів і явищ, які дає людина доконала - вкладає до історії свого народу чи й цілого людства. І тільки в світлі цих - оцінки й осуду, виведених міром та вагом доконаних фактів - називаємо історію учителькою життя й можемо від неї чогось навчитися.

Саме з такого розуміння історії повстало старинне правило вікте, що "Горе народові, історію якого пише ворог" і, додамо від себе, - коли її пише фанатик якоїсь шкідливої для даного народу доктрини, однаково, чужої чи своєї.

Факти вигадані, сфальшовані чи свідомо замовчані в цілі замаскування дійсно доконаних, очевидно, ускладняють вивчення історії, але її не роблять, а, при віставленні дійсних фактів із вигаданими та коли на верх виходять замовчані, то вони неминучо демаскують і самих фальшивників і їхні цілі й обертаються та свідчать проти них самих, як проти свідомих гасителів і худителів. Їхні страхи зрозумілі, як зрозуміле їхнє багання втікти від правдивої оцінки й осуду, що повстатиме з так недобрих їм дійсних, а не сфальшованих фактів.

Коректно, за всяку ціну, захищати таку сумніву постать їх змусує страх, що викриється, їх власна співучасть у творенні від'ємних фактів і страх відповідальності за них і вони матимуть ще за свого життя - тільки те, що вони самі до історії вкладали! Бо слава голосно кричить! А речі ходять за. про У к р а ї н у!

В світі рани

Ансамбль українських акторів під мистецьким проводом п. В. Блавацького в дні 28-29 вересня б.р. виставив у таборовому театрі "Сомме-казерне" "трагедійне" /в 4 картинах/ М. Куліна: "Народний Малахія".

Ця п'єса-сатира в рр. 1927-29 виставляв у Харкові й Києві театр "Березіль" під мистецьким проводом А. Курбаса.

На вимогу більшовицької цензури автору довелось кілька разів переробляти "Народнього Малахія" і, все ж, в р. 1929 п'єсу було заборонено.

В постанові В. Блавацького, що в свій час грав у "Народньому Малахії" в "березилівській" постанові, п'єса йшла в своєму первісному нескаліченому цензурі, тексті.

х х х

Не будемо подавати докладного змісту п'єси, бо це переросло б межі немого завдання. Для достатнього зрозуміння її глядачем обмежимося до того, що подамо ті основні думки, які складають сказати б, її кістяк.

1. Більшевиків не має ґрунту, ані в консервативному, стихійно-українському дрібно-міщанстві, що живе отаров української побутовщини - традицій /родина Малахія, сусіди, співаки/, ані в українському релігійно-консервативному селі, що в особі прочани - Агапіі жукає дорожки до Єрусалиму, дарма що московсько-дольшевицька рука, хоч би й устами божевільних українців, садкується те село спрямувати до моволазів Леніна в Москві.

Попіл імперії
Ю. Кленз

Відомий поет, Грив Клен, прочитав в Авгсбурзі дня 4.10. ц.р. 14 уривків з третьої частини своєї великої поеми: "Попіл імперії".

Ця частина, як повідомив автор, своєю величиною дорівнює першим двом.

Зачитані уривки змальовують такі картини: Гітлер - передтеча антихриста, паклун, що словом заворує нрбу. М'якшен у 1939 р. М'якшен чекає на прилет Гітлера. Похід на Схід - блискучі перемоги й перспективи. Зустріч автора з Котляревським, автором "Енеїди". Держі невдачі - відступ німецьких полків. Еней складає рапорт і веде Поета в пекло: на українській землі для писано брулесковим розміром "Енеїди" /пекло писано і пекло кадетів; епіпод - табір Матвасен - опис одачностей /брулеск/ прокляття цадика. Налет американських бомбовиків - жак бр-бм. Остання зброя: 9-1 і 9-2; відступ - втеча зі Сходу. Кінець Гітлера - дезерція від життя. Фінляндія, Польща перед війною /написано темном - розміром "мазурки" /.

Зачитані уривки окремо змальовують окремі епізоди й відповідають цікаву цілість.

Губліки було не густо. Некаємо на появу поеми.

В. Б а р т к о.

Комуно-соціалізм в Україні може сприйняти лише людина... божевільна, як Малахія Стаканчик. Так, арештер, дається на це й комуночана мада в особі своїх урядовців.

2. Передумовою до сприйняття комуно-соціалізму в хворій уяві Малахія Стаканчика має бути "не форма, але ретформа людини" - завдання не підсмау... нормальній людині...

3. Московсько-більшовицька дійсність в Україні звелася тільки до заміни старої передреволюційної завіски, за якою криється невинна московська суть, яку здійснюють нові володарі - комуночани.

4. Всі революційні, крикливо-бомбастичні гасла - це тільки "латки на старій одежі" дореволюційної дійсності.

5. Більшовицька дійсність в Україні - це, по часті дим для божевільних, а почасти, - липапар, в якому п'єса простітутка співає московської мислі. У постаті цієї простітутки хорі на пункті ідеальної, нехай і комуночичної, України, Малахія Стаканчик очима й вухами повзсвідомості бачить і чує, що це... "Україна співає"...

6. Божевільство - це хвороба заразлива й легко передається на оточення. Це видно на Малахії Стаканчику, що набувся хвороби божевільства, начитавшись заразливо-божевільної писанини "реформаторів людини" й смикнувся задепити її іншим.

На шість, психічний організм консервативного в масі українства на хворобу "марксо-ленінізму" відпорний; особливо на українському селі. Та все ж, податливіші натури піддаються суггестивній силі безпастанно діючої намови-пропаганди, як це ми бачимо на прикладі Олі, що хвилює піддалася бука вишльові Малахія Стаканчика, адики явно-божевільної /оцена в 3-й картині/.

х х х

Оскільки сильне відчуття трагізму викликає титання "Народнього Малахія", коли виведені в п'єсі постаті та їх переживання чітат-кожен по-своєму-може собі тільки уявити, то в добрій сценічній інтерпретації цей трагізм, по-мистецьки зматеріалізований на сцені в живих образах та в обстанові, зростає до меж жахливого. Цей трагізм особливо підкреслюється в конфронтації-віставленні трагічного в моментах комічного, коли глядач несподівано сміється тим комічним сміхом, який розриває йому груди та який трудно відрізнити від ридання.

"Народній Малахії", кожне слово якого наслучене змістом, дуже трудний в постанові на сцені. Для тому, що авторський виклад мехує в натуралізм, вся п'єса - в кожній виведеній постаті, образі, репліді - глибоко символічна.

Найменше відхилення акторів в інтонації, наголосі, павзі, в супровідному русі-жесті, що має відтворювати й підсилювати зміст слова, немилуче порушить гармонію цілості, розстроїть ансамбль, поспавить в трудну ситуацію партнера, може змусити його також до якоїсь прикрої помилки, а в цілому - може викликати бальніше розкриття-розуміння символу і цим на шість звести вадум автора і праці режисера.

Степінь мистецької досконалості актора міряється його здатністю до такого органічного злиття в ролю, при якому автор перетворюється в постать того персонажу, який він відтворює.

Для такого перетворення не вистарчить одної природженої, нехай і набагатої, сценічної обдарованості актора. Крім обов'язкової для нього спостережливості він мусить бути знавцем людської душі-психологом, мусить досконало знати побут-середовище, на тлі якого відбувається дія й мати вироблену техніку відтворення в голосі і в русі.

Напружена увага актора під час гри, поза якою ним розумінням свого завдання, діє в двох напрямках: перше - приважно в і д т в о р г в а т а покладає на нього автором ролю й друге - п о к л а з а т а зображувану постать глядачеві так,

як того вимагає режисер.

Бездоганне виконання водночас обох вимог, що одна одній підчас гри не раз взаємно заважає, не режисерському акторові часто не вдається.

Щоб бездоганно, не кажучи вже, щоб добре справитися з постановою "Народнього Малахія", виконавці у режисер-особливо, мусять бути концентровані з автором.

x x x

Виконання... Не легка річ говорити... про добре виконання.

В цілому - складним і нелегким вимогам, яким мусять відповідати актор, театр В.Блавацького відповідає...

В своєму "Малахії" В.Блавацький показав, що в студії над ним він вклав багато праці, обмірковував кожне слово, наголос та інтонації пов'язав слово з рухом і тому спромігся показати широку шкалу переживань психічно-хворої людини - відтворив постать "Малахія" з переконливою логікою простоти.

Думаю, що "Малахія" В.Блавацького в галерії мистецьких виведених на сцені типів стане прикладом, і актори, яким доведеться виконувати цей ролі пізніше, несомніть будуть грати "під Блавацького", як це було давніше, коли менші актори грали "під" Кропивницького, Садовського, Девіцького...

П.Лазарій - "Кум"-у всьому виказався, як тип натурально-переконливий. Під стаття "кумові" були "сусіди", що мимогрою та рухом мистецьки заповнювали паву, живо реагували на кожну репліку головних персонажів...

Лаві й натуральні були "Бас" і "Тенор" і, принагідно сказавши, "імпрізований" хор нас-троево-співучо, лише, ніх не раз у церкві, од-співав "Милість мира". Ця сценка, коли "Малахія" сиджується заглянути "Милість мира" "Інтернаціоналом" і глухого змусить почути й зрозуміти, про що йде! - Про боротьбу між духовним і матеріаль-ним, між Богом і сатаною... між комуністичною московщиною і між відпорною на комунізм Україною... Прекрасну галерію типів дали "хорі-божевільні", Кородик, Данилко, Шамаровський, Крижанівський та Курдюк. Все було одумане, логічно пов'язане і захвидко правдоподібно!

Не посували ансамбль "секретарі РНК", пп.Карп'як та Девіцький, але, хай дозволено мені буде порадити їм показати той сильний "розмах" і "широту" в жести, що так характерні для совєтських урядовців... П.Теплюку, при всіх грубоватості, яку йому приписує ролі, не пошкодило б у розмові з Олег виказувати більше, скінцата б, "жана-дерскости", що для типу того роду "дон-жуанів" мусять бути характерною і буде відрізняти його від "Старого парубка" з 1-ої дії. Та й "Грім" варто старанніше накладати, виконувати в одній і тій самій п'єсі дві різні ролі. За приклад, як це робиться, може послужити п.Шамаровський, що також виконував дві ролі: "Сусіда" й "Божевільного" - кожну одмінно, одну до другої неподібно й обидві - безподібно-гарно! Тарасова Станіславича, п.Степова й пп.Шельницького - "Віра" та Карпикова - "Надія" - вимагані від них типи дали й в загальній тональності не винесли...

Дачківна - "Лябуня" - грає всім еством, драма, що автор часто змушує їх стояти нерухомо і без єдиного слова. Ці павуи вона заповняла мистецькою мимогрою, що не потребувала слів, а не раз була й сильніша від слова...

П.Дачківна постать "Лябуні" від початку до кінця утримала на вимаганій висоті й спроміглася показати в останній дії світлу любов і в "Грімній любові", як того вимагає автор. Окремо треба вирізняти п.Горленко в трудній до виконання ролі прочанки - "Агапі". Найвища і тому найприродніша простота виконання дала мистецьку правду - дала несевер, як це один доказує старого правила, що "немає слабких ролів" для... сильного актора!

ЗАГАЛЬНИЙ ЗІЗД РНК

25.9. відбувся в Мюнхені в приміщенні ОШУБ надзвичайний загальний з'їзд Ради Сіамської Культури, що діє в рамках ЦШУБ, як центр для руханково-спортових товариств англійської та американської зон.

Участь в з'їзді прийняло 30 товариств /на всіх 34 чинних/ з нашої зони і 2 тов. з англійської зони /на всіх 12./

З'їзд відкрив Голова, проф.др.А.Мукіянєнко, після чого вибрано президію /мгр.М.Мухий - голова табору і "Льва" в Міттенвальді, дир.В.Меррей - голова "Чорномора" в Вісбадені і дир.Маснак - голова "Січі" в Регенсбурзі/ та комісії: мандатову, для перевірки повноважень і числа голосів, статуту для перегляду проекту змін у статуті РНК, комісію-м'яку для намічення кандидатів до нової ради й резолюційну для намічення резолюцій.

Описавши кілька звичайні точки кожних зборів: відчитання й прийняття протоколу з установчого з'їзду 25.II.45., звіти дільоводів:Кінти, Андруховита, Красника, Савчака, Кравчишина і Рака, звіт контрольною комісією /ген.Петрів/, дискусія над звітами, ухвалення абсолютної, зміна статуту РНК в точках її організаційної побудови і складу, ухвалення висоти вкладки від товариств та вибір нової ради. Головою обрано др.В.Блавацького, заступниками проф.Красника, мгра Рака і д-ра Динця та 18 членів з усієї зони з-поміж провідів товариств, і спортовців, дачківмованих та практиків.

З'їзд відбувся в діловій атмосфері і довів, що в спортовій організації панує правильний дух конструктивної праці, дух служіння в усіх умовах своєму народові.

Прийняті односторонньо ухвалені такі резолюції:

Представники 32 українських спортових товариств, зібраних на Надзвичайних Загальних Зборах РНК в Мюнхені в дні 25.9.46., стверджують, що протягом 10-місячної діяльності РНК, як центра для, мимо різного роду зовнішніх і внутрішніх труднощів в першому етапі праці вив'язалася із своїх завдань.

П.Девіцька - "Аполінара" створила довершений тип "дамі", власнотельки "дівочого інституту без класичних мов" - нахабно-цнічної, громогубної, облесної та підступної.

П.Шамаровська - "Оля" - показала багату шкалу переживань зрадженої дівчини, її внутрішню боротьбу, падіння, що довело її до ліжничару й тверду рішучість вернутися до чесної праці...

П.Мастернак в ролі "матильди" вивела тип "професіоналки", який видимо, все набридло, та яка оживає лише тоді, коли може забути про життя, лише за чергою.

Збірні сценки, як у першій картині, коли зійшлися "сусіди", в картині другій - між персонажами, яких Малахія запровадив до РНК та в картині четвертій - сценка "пенсіонерок" з "гостями"-були розіграні з мистецькою правдоподібністю й творили бездоганне тло, на якому відбувалися дії головних персонажів.

В цілому "Народній Малахії", як то говорилося колись між акторською братією в Великій Україні, пройшов "14класом", тобто з гідним для талановитого автора, св.п.М.Куліша, успіхом. Заслуга цього успіху цілковито належить інтепретатором-акторам і, дозволивши собі перефразувати О.Кошицева: "Співаче жай не хор, а диригент", сказати про В.Блавацького, що "Він поставив нові "Народнього Малахія" грав Режисер".

Св.Тимовет.

1.3"Іад стверджує, що однорічна діяльність місцевих установ фізичної Культури не виказала беззапечної правильності шляху їх праці. Тому з"Іад вимагає установи в надходячому році в першій мірі звернути всі свої заходи на з"єднання нових активних членів-адептів, дорожче влаштування вправ для початку перших кроків змагань. До цього треба залучити кваліфікованих поучників, хоч би навіть чужинців.

2.3"Іад уповажить РБК, не зважаючи на нехитість дипломованих культурників, скликати в порозумінні з кураторів середніх шкіл ЦДУБ з"Іад та, оформити в окреме об"єднання, активізувати їх на полі фіз.культ. З"Іад пригадує, що кожен громадянин повинен працювати у своєму званні, де найкраще зможе передати своє знання з користю для народу.

3.3"Іад доручає Раді, в порозумінні з відповідними науковими інституціями, покласти окрему комісію мовознавців і фахівців для устаткування українського спортивного назовництва.

4.3"Іад стверджує, що сьомої революції попереднього з"Іаду про спеціальне посилення виховних ділянок фіз.культ. та культурної праці в установах жовтих не виконано. З"Іад не раз стверджує гостру її актуальність та рішуче вимагає установи її виконати.

5.3"Іад доручає проводам товариств різними впливами і засобами не допускати до неспортових виступів на площах, а РБК і судді за доконаними провинами витягти як найгостріші висновки.

6.3"Іад стверджує, що зовнішні обставини нашого життя та внутрішні ситуації в нашому громадянстві не допускають на зорганізування в одному таборі більше, ніж одної установи для шлепання фіз.культ. З другої сторони досвід на полі поширення фіз.культ. в маси вказує, що її вправляють лише ті одиниці, що мають змогу змагатись в перших дружинах. Тому тех з"Іад вимагає і доручає установам фіз.культ. організувати більше рівнорядних дружин, щоб цим дати змогу вправляти ширшим колом молоді.

7.3 огляду на надходячий зимовий сезон з"Іад закликає усі установи поставити на належній висоті зимові спорти та доложити усіх старань, щоб приготувати залі і галі в таборі впорядкувати для зимового користування, а де таких не має - домовитись з театральними групами в справі спільного користування.

8.3"Іад, доцінюючи значення введеної відзнаки фіз.справ стм, як середника до піднесення народньої фізичної тугости, вимагає і доручає всім товариствам негайно переводити пробу за її здебуття - згідно з виданими РБК вказівками.

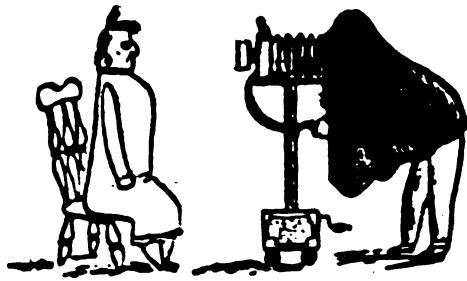
9.3"Іад пропонує всім товариствам підготувати і переводити виступи з вільноручними вправами в малих групах.

10.3"Іад вимагає, що в кожному найменшому з групованих української еміграції повинне бути шлепання фіз.виховання і тому доручає РБК поробити старання про зорганізування в усіх осередках самостійних руханково-спортових товариств.

11.3"Іад закликає провади всіх товариств посилити працю в своїх осередках в цілій мірині, бо збільшення цієї праці вимагають сучасні таборні життєві умови.

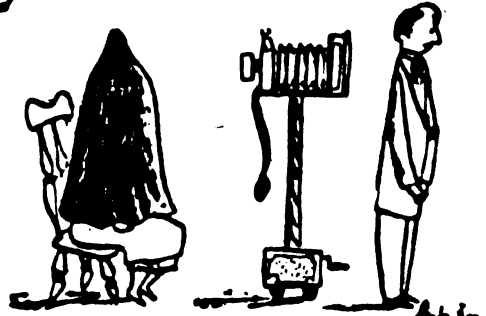
12.3"Іад вимагає: а/що ні одно із спортових руханкових товариств не має права без доручення загально визначеного нашого центрального представництва зважати себе єдиним репрезентантом українського спорту, б/що ні одно товариство не може носити назви держави.

13.3"Іад закликає усі установи фізичної культури надсилати звідомлення з усіхких імпрез до спортивного часопису "Гарт", а усіх спортовців і прихильників фіз.культури пспирати це корисне видавництво.

- Будь-ласка, уміхніться!

- Ох, не могу!

„Gavroche“

Панас Кричевський

Епос про роману/

Так... Я - не Пуня і не Бальмонт!
Іділія час минає... Та ба!
Для них-простір, цигане, "пальми"...
Мені ж хіба співати псалми:
Іде атомова доба...

Він у химери дії багатий -
Немов український "ес-ер"...
Але - демократів, плутократів,
"аннаків", "ізмів", "ес-ес-ер"...
"Ес-ер" не ж з "радою" - пшениці -
Іде соціалізував...

А потім в "Ніцці" я заграниці
З майном державної скарбниці
В рекорд, п'ятим накликав.

А в Україні - розпинають
У Златоверхому Хресті...
Раді даремно повставали...
І степ кривою польвали...
А ті, що світ вели, мовчали,
І гад розісламу виростав...

Незнані еміграції тундрі!
Світ встали хижі, як вампіри...
І докотилося - до "УНРР"...
І докотилося - до "де-Ці"...

Та все про це писати не вільно!

Довсе, заховай штилет!

А то за комір схоплять мильно

І, мовляв з московська "вищих нст"...

Безправ'я - в праві - сенс всіх радій!

Безправний тех темер поет!

В добі "де-Ці", репатріації,
Комісії, місій і анкет...

Колись під небом Аргентини

Цей розділ в джунглях допику,

Як від малярії не згину -

Рідненькій кривдці диму.

Нехай же судять, троглодіти!

Як не з"їдять мене... "москвіти".

Та ж скаже - ямби і хорей,

Бо я у Ціпкіна краду...

В нас встали завжди - анахарі-ві!

І згину в пеклі за ідеї!

На мові з всіх святих: "в аду"...

Так от, "моє мого героя..."

Ніяк не могу підійти!

Веру атрамент і перо я...

О, Музо, поможи ж хоч Ти!

Він ніжніше писавсь: Євгеній

Непостично звався: Панас.

Не індівідум і не реніс!

Вже чую - злоститься Парнас...

Судить мене, боги расові

Як Я ще в Греції Слім!

Судить! Пареса тимчасова:

Шість, три, один... Мийсгайму-Тім.

С.Д.Е.В.Ч.Е.Н.К.О.

РОЗШУКИ

736/ НАТАЛІЯ - дочка
Буттгарт, Мерінген, Табір Фрайдайттайм.
нукає
муж Омельяна Яковича.

737/ НОВИЦЬКА Грета
Ріміні, Бюкелаве Лягер 1. Наполе /Італі/.
нукає
Григорія ІТОНАКА Олену КАЧОР та знайомих зі
села Гривовичі пов.Давіа, що були на праці в
Німеччині.

738/ КУЧЕР Вєген зі Львова тепер в
Ріміні, Бюкелаве Лягер 1. Наполе /Італі/.
нукає
ВЕНЬКА Василя /був останньо у Відні / та знайо-
мих.

739/ СТИСЛОВСЬКИЙ Андрій
Ріміні, Бюкелаве Лягер 1. Наполе /Італі/.
нукає
матра КРИВЕНЬ Михайла зі села Черлєва пов.
Рогатин.

740/ РАК Омелья
Авгсбург, Гаунтстеттен, Бюкелаве.62.
нукає
Стефу ІВАНЬО - ВОЛОДИМИРУ, Маланку.

742/ РОГАТИНСЬКА Олена
Бамберг, Катаріненшт. 8.
нукає
брата РОГАТИНСЬКОГО Романа з Бучача.

744/ УХАЧ Ємілія ур. СТИЦЬ
Мілінген, Оберказерне, УНРРА ТЕАМ 165.
нукає
сестру СТИЦЬ Станіславу дочку Павла.

745/ УХАЧ Іван
Мілінген, Оберказерне, УНРРА ТЕАМ 165.
нукає
рідних та знайомих зі села Орниківці пов.Ко-
пичинці.

746/ ДЕРЖЕНЦЬ Ярослав і Стефан
А.І./Р.В. САМШ'Ц.В.Р. Ріміні-Бюкелаве Лягер 1.
Наполе /Італі/. д.4823. віа Ганновер.
нукає
родину та Миколу ГОЛОВЕЦЬКОГО з Бучаччини.

747/ ШІД
Захбертінг, пост Вайбгаузен б.Травнштайн
Горішня Баварія.
нукає
МІРОНОВА А. та БАДАЦЬКУ К.

745/ ВІРТ Катерина ур. ГРИЦЬ /в Соколя пов.Камін'
ка Стр./ тепер в Вад-Верісгофені, Аусвальдшт.
14.
нукає
Кузика КОВАЛЬЧУКА Михайла та Чаніка пов.Камін'
ка Стр. хто знає про місце його перебування,
просимо повідомити на зазначену адресу.

746/ СОХАНЬ-ТОЛАЦОВА Марія
Ді Табір, Майнц-Кастель, УНРРА ТЕАМ 517.
нукає
брата Івана ТОЛАЦОВА /нар.1926 р., був біля
Буттгарту/.

747/ ШТАМАНГК Василь
Кульмбах, Шташтатхнах, Ді Табір УНРРА 559.
нукає
ІТОНСЬКОГО Сидора з Тарнопільщини /був в Ног
гаус/.

748/ ШІД Марія
Бесслінген, Мартіншт.26.
нукає
сина Ростислава і доньку Валентину.

749/ ЧЕЛОНСЬКА - ГАБЕЛЬ Катерина /в Ігбичі Ко-
ролівської пов.Рава Р./ тепер в Бонгаз-Аль-
тенштадт, Польський табір, Барак 3.
нукає
сина ЧЕЛОНСЬКОГО Іліяна.

750/ ОМБЕРГ Петро
Мілінген, Кр.Леонберг, УНРРА ТЕАМ 500.
нукає
рідних та знайомих зі села Гумніска Вуськ.

751/ ГРЕК Константин
Арнсберг /21/ ДІ КАМІ 136, Вальд-Лягер.
нукає
двоюрідного брата БОДЯКА Седора і його жін-
ку Вєгену.

753/ ПАСІЧНИЙ Іван
Равенсбург /14/, Алершт. 19.
нукає
братів Михайла і Стефана ПАСІЧНИХ зі села Сту
дінка пов.Калун.

691/ ПЕТРИШИН Анна
Новий Ульм, ТЕАМ 165, Вх.Б/78.
нукає
мужа Василя і сина Олександра.

710/ ЯНІВ Петро
Розентайм, Принцрегенташт.34. УНРРА.
нукає
СЕМКА Одиана, МЕКІТИНА Павла, ДОЛІНЬКОГО
Михайла, КАЦАНА Семка /зі Стріжени/.

712/ ВОЙТЕНКО Параскева
Табір Ціренберг б./Кассель.
нукає
брата ЄМЦЯ Миколу.

715/ КАМІНЬОВА Анна
Травнштайн, Вассербургшт.Укр.Табір, Вх.5/59.
нукає
сина Олександра /нар.1924 р./ був в Тюрінгії
-Рудіслебен б.Ариштаду/. хто чує про нього
просимо повідомити на повну адресу.

699/ ЗАХАРЧЕНКО Петро
Авгсбург, Сомме-казерне, Вх.2/53.
нукає
рідних та знайомих з пов.Городка Ягелонсько
го, ЗАХАРЧЕНКО Катерину, ГЕЛІН Григорія та
МАЦЬКУ Михайла.

719/ НАТСЬКА Марія
Авгсбург, Сомме-казерне, Вх.2/53.
нукає
рідних та знайомих з пов.Вірча.

720/ ЗУБЮ Василь
Гамбург, Неме Грабен, Ді Лягер, Чалькенберг.
нукає
брата та сестру ЗУБЮ та знайомих з Бори-
слава.

728/ КОЦГБА Іван
Пассав, УНРРА Табір 143.
нукає
знайомих та всіх, що вийшли з табору Пас-
сав, Редутенваль 31.7.1945.

729/ РОДИНА
Ляухсдорф, Кр.Кавфбюрен /136/Баварія,
нукає
ЧОРНОВРЬОВОГО Зенона.

Українська Думка

UKRAINIAN THOUGHT

Ціна 0:60 PM., з додатком 1:30 PM.

Число 3.

Неділя, 13 жовтня 1946.

Рік I

Кінець мирової конференції

В суботу мали закінчитися наради мирової конференції в Парижі. Поодинокі комісії передали свої рішення під розгляд пленуму, що зчери має їх ухвалити, або відкинути. На одному з останніх пленарних засідань промовляв міністер закордонних справ Англії, Бевін, домагаючись встановлення миру на справедливих засадах. Бельгійський міністер закордонних справ критикував процедуру дискусій і голосування, заявляючи, що конференція присвятила надто багато уваги дрібнішим справам, і під кінець наради мусіла обмежувати дискусії над справами важнішими. На його

Конференція Українських Допомогових Комітетів у Парижі

(Париж) Дня 29-31 липня у Парижі відбулася конференція представників Українських Допомогових Комітетів Америки, Англії, Канади, Австрії, Бельгії, Голандії, Франції, Швейцарії та в характері гостей були присутні представники українців з Німеччини. Бракувало офіційних представників ЦПУЕ з Німеччини.

Конференцію відкрив Голова Українського Допомогового Комітету у Франції (УССОФ) о. Мітрат Перрідон. На почесного голову було обрано Голову Українського Комітету США д-ра Галана. Конференція заслухала доповідь проф. Галана та представника Центрального Допомогового Бюро в Лондоні — сотника канадської армії, Фроляка, а також звіт Голів Краєвих Допомогових Комітетів; крім того вироблено напрямні майбутньої праці Українських Допомогових Комітетів у різних країнах.

На конференції прийнято цілу низку резолюцій. Їх короткий зміст такий: Друга світова війна українському народові не принесла здійснення тих ідеалів, що зазначені в Атлантийській Хартії і декларації Чотирьох Свобод през. Рузвельта. У висліді цього український народ на рідних землях далі провадить визвольну боротьбу. Українська еміграція, невідємна частина українського народу, вважає своїм обов'язком віддати всі свої сили до його послуг. Найбільш важливим питанням української еміграції є зберегати поза межами України свої національні надбання.

У ділянці роботи Комітетів конференція стала на становищі їх централізації в поодиноких країнах та аполітичності у діяльності. Центральне Допомогове Бюро в Лондоні, як керівний орган української еміграції в Європі, має право контролювати роботу українських допомогових комітетів у поодиноких державах. Намічається в короткому часі створити центральне керівництво української еміграції в цілому світі.

У справі переселення намічено заходи по створенню переселенчих комісій, що дбатимуть про забезпечення національного обличчя української еміграції на нових теренах, про фізичне здоров'я та оборону прав біженців. Шукати для переселення та-

думку в майбутньому слід цього вистерігатися.

На пропозицію мін. Молотова, що проводив в цьому пленарному засіданні, Греція відкликала свої домагання щодо деяких частин альбанської території.

На останніх засіданнях комісій для Балкану й Італії дискутовано над висотою відшкодування. Італія має заплатити 325 мільйонів доларів, з цього одержить Греція і Югославія та СРСР по 100 мільйонів доларів. Абісінії визначено відшкодування на суму 25 мільйонів доларів. Англія й Америка відшкодування зреклася.

Болгарія має заплатити Греції

ких країв, які б нас не віддалили на завжди від рідного краю.

У справі допомоги-керуватися засадою, що еміграція є складовою частиною українського народу, а тому допомога мусить охоплювати всі ділянки життя нації: культурні, наукові, мистецькі, фізичні й політичні цінності нашого народу.

Конференція присвятила особливу увагу питанням допомоги українській студіючій молоді та вирощуванню технічно-фахових кадрів.

У питанні преси Конференція стала на становищі, що друковане слово на еміграції має завданням відзеркалювати сучасні змагання українського народу, вірно інформувати про сучасний стан на українських землях та докладно висвітлювати дотеперешній і сьогоднішній вклад боротьби українського народу за здійснення передових ідеалів людства.

Для здійснення цих завдань konieczністю хвилини, як схвалено конференцією, є розбудова українських пресо-інформативних станиць в Європі та за Океаном.

Всі згадані резолюції були прийняті одноголосно.

Перед виконанням присуду

Після закінчення нюрнберзького процесу в цілій низці держав, головню в Німеччині, відбулися численні протестайні збори проти фашистських організацій та організацій кол. політичних в'язнів і концентраційних таборів, на яких домагалися присуду смерті для Шахта, Паппена і Фріче, що їх міжнародний трибунал в Нюрнберзі звільнив від вини і кари.

На домагання баварського міністерства чистки від нацизму про негайне арештування трьох звільнених, американці відповіли, що німецька прокуратура мусить спершу укласти акти обвинувачення проти звільнених в Нюрнберзі. Шахта, Паппена і Фріче звільнено від тих закидів, що їх висунув міжнародний трибунал, але це не значить, що вони не винуваті супроти німецького народу.

Німецька поліція арештувала Шахта, що виїхав був до Штуттгарту.

125 мільйонів доларів. Фінляндія Сов. Союзові 300 мільйонів доларів і Мадярщина стільки ж Сов. Союзів, ЧСР і Югославії. Прийнято компромісове рішення щодо Братиславської області, на основі якого Угорщина віддає ЧСР клаптик землі з трьома селами.

Після гарячих дискусій прийнято французький компромісовий внесок щодо вільного міста Трієсту. Рада Безпеки забезпечує самостійність вільного міста та іменує губернатора. Трієст матиме власний парламент та Регенційну Раду.

Советське домагання, щоб справи інтернаціоналізації Дунаю не дискутувати, кількакратно і остаточно відкинено.

Мін. Молотов їздив до Москви і повернувся на пленарні засідання мирової конференції. Пленарне засідання мирової конференції обговорює проекти мирних договорів в такому порядку: Італія, Румунія, Болгарія, Угорщина і Фінляндія.

16. жовтня члени поодиноких делегацій відїжджають до Нью-Йорку, де 23 жовтня починається сесія загальних зборів Об'єднаних Націй.

ПРОМОВА МІН. БЕРНСА

(Париж) Мін. Бернс промовляв у Парижі в американському Клубі. В цій промові мін. Бернс ще раз підкреслив, що Америка не думає повернутися до ізоляційної політики та що американське війсьсько залишиться на довгий час в Німеччині. Америка хоче, щоб створився німецький зв'язковий уряд, але є проти того, щоб Німеччина мала Центральний уряд. Він підкреслив також konieczність порозуміння і співпраці з СРСР.

Фріче перебуває в Нюрнберзі, заявляючи, що він сам ставить перед німецьким судом. Фон Папен все ще перебуває в будинку в'язниці в Нюрнберзі.

Колишній великий адмірал німецької флотії, Редер, вислав до Контрольної Ради прохання, щоб вона замінила присуд досмертної в'язниці на кару розстрілу. Це прохання підписало 10 німецьких адміралів. Редер хоче забезпечитися в цей спосіб від повільної смерті і згинуті по-воляцьки.

Прохання про помилування внесли всі засуджені в Нюрнберзі за винятком: Шпера, Шіраха і Кальтенбрунера. Контрольна Рада ще не визначила дати, коли засуджених на смерть мають повісити. Правдоподібно, присуд смерті, якщо Контрольна Рада засуджених не помилує, виконають пізніше, а не 16 жовтня, як це початково пляновано.

Досвідчені й зелені

"Досвідчені" й "зелені"
Перші багато повчають, менше роблять і чимало хитрують. Претендують на авторитет, провід і пошану.

Другі — перших слухати не поспішають, науки їхньої не сприймають, провід виконують самі... Від пошани не відмовляються.

Перші мають в собі багато від гоголівського Голови з "Майської ночі" і кожную свою оповідь-розмову обертають на нудну проповідь. Завжди її починають: "Коли я був міністром... послом... директором" — точнісенько як той Голова: "Ще як возив я царю..."

"Зелені" від таких розмов одмахуються і роблять своє так, як уміють... Не раз помиляються, але тим не зраджуються...

Перші з того зляться, а другі — сміються і... далі до свого роблять...

"Досвідчені", це — "батьки", а "зелені" — їхні "діти", чи, мовою сучасного еміграційного життя сказавши, це — т. зв. "старше громадянство" і в окресленню одного з "досвідчених", — "закукуріченна молодь". Дарма, що тій "молоді", часом, за сорок перевалило та що вона власних дітей має.

Що б "зелені" не зробили, то "досвідченим" ніяк не догодять!

Бо, на їх думку "зелені" все роблять "не так... не з того боку підійшли... не з того кінця почали..." Та це ж — фашисти!... "риплять-скриплять" "досвідчені" без кінця.

* * *

Коли вже когось вчити, то ніяк не посилками тільки на свій вік, на власний досвід та на власну практику десь з-перед 30 років, як це роблять наші "досвідчені".

Той їхній досвід і практика з часів, коли вони були міністрами лідерами провідних партій, громадськими діячами, народними трибунами і т. п. — коли вони були "головами" випали дуже не — блискучо, й пішли в порожнечу, бо ж боротьбу за українську волю-долю вони програли... Тому, не буди авторитетами вчора, не можуть бути прикладами до наслідування сьогодні. "Зелені" відчувають це інстинктом.

Чесно признатися, чому саме вони програли, "батькам" не старчає відваги... Протівно, ще й сьогодні вони уперто не перестають вихвалити свій "багатий досвід", "непомилність" методів "спасенність" рецептів-програм. Свої невдачі вони старанно замовчують. Натомість, дуже багато говорять про "великих будівничих", про "величні проекти", про "ентузіїзм мас" і т. п. Коли ж їх запитати про "велику будову" — де ж, мовляв, та "Велика Україна", яку вони своїми "методами й рецептами" замість "малої" збудували — тоді вони "викручуються соломою" й ховаються за "ворожу акцію, непередготовленість мас" та за інші "несприятливі обставини" — немов малий пустун од батьківської різки за мамину спідницю.

Українська Думка

UKRAINIAN THOUGHT

AUGSBURG — Somme-Kaserne

ВИДАЄ: В-во "Українська Думка"
РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ: В. Євтимович,
В. Коваль, М. Дольницький.

Редакція приймає сторони в годинах 10-12
Адміністрація уряду від 9-12 і 14-17
(кур'єр 1/27).

Присланих рукописів не повертаємо і в цій справі не листуємося. Підписані статті висловлюють погляд автора а не завжди думку редакції

Позиція для "старшої людини з досвідом" — за-легковажна, щоб бути авторитетною. Тим більше, щоб її наслідувати!

Не дивно, що "діти" шукали й шукають авторитетів і прикладів поза збанкрутованими батьками.

Один час, засліплені бувши блискучими початками чужих, "діти" пробували наслідувати чужі приклади, часто приймаючи на віру добре і зле. Скоро, однак, інстинктом відчували, що чужа наука може "боком вилізти". Прозерливіші швидко орієнтувалися в небезпеці й почали шукати власних шляхів.

Коли чужі авторитети не дописали, частина "дітей", що їх до кінця наслідувала, опинилася на роздоріжжі. Мимоволі мусіла експериментувати. В ударі з ворожими силами мусіла й мусить, як це завжди буває, вчитись у ворога. Явище цього порядку — законне й оправдане. Цього вимагає розум і підкажує інстинкт.

Поруч із тим починає шукати відповіді на пекучі запити дня в минулині, яка була перед батьками — шукає тих відповідей у традиціях, які тридцять літ тому відкинули "батьки", як "шкідливий пережиток".

От у цьому й криється подразнення "досвідчених" і тільки цим пояснюються їхні нарікання на "зелених", що "не з того боку підходять... нас не шанують — фашисти!"

* * *

"Досвідчені" не хотять, чи бояться, заглянути до дзеркала історії з-перед 30 років...

Коли б вони до нього заглянули, то неминуче побачили б у ньому "зелених". Вони побачили б, що 30 літ тому вони самі були "закукуріченою молоддю" — не шанували власних "батьків", знехтували їх авторитет, відкинули їх досвід, висміяли випробувану в історії традицію, методи і способи, безкритично визнавали чужі авторитети, пішли за чужими прикладами — "сучасними огнями" — тоді зрозуміли б огірчені "батьки", чому вся їх одчайдушна боротьба, в якій не бракувало найвищого подвигу, посвяти й героїзму — чому та боротьба зійшла на "шпик". А самі вони опинилися на еміграції...

Коли б вони спромоглися порівняти власне минуле з власним сучасним, то побачили б, що ще й сьогодні вони думають і говорять, повчають і пробують діяти методами й рецептами засудженими історією і, може, усвідомили б, що... "нічого не забули й нічого не навчилися"...

Тоді вони, не нарікали б на "закукурічену молоддь" і самі підходили б до неї з іншого боку, ніж вони це роблять...

* * *

Є приклади, що де-які з "батьків", оглянувшись, на "задні колеса", заговорили з дітьми, як

личить говорити батькам*) з дорослими дітьми, отже, заговорили гідно, без непотрібного подразнення й без неоправданих претензій.

Свій досвід — "тяжкі діла" з-перед 30 літ вони представляють без прикрас: називають речі на імення, не вдаючись до баєчки про "бузька". Мужньо признаються до власних помилок, не ховаючись

*) В демократичній Франції по "Великій" і менших революціях зберігся "аристократично-панський" звичай — "пережиток", що до дорослих дітей батьки звертаються на "Ви". В Україні, в районі Білої Церкви, Чигирини й Умані, до самої "Великої Безкровної" революції 1917 р. також зберігся "перестарілий" — панський звичай, що батьки звертаються на "Ви" до жонатих синів і замужніх дочок, а нежонаті брати й сестри до жонатих. Дивно чути, що серед українців між батьками й дітьми поширилося "демократичне тикання", запозичене від... москвинів.
Автор.

за "спідничку несприятливих обставин".

Спільно з "дітьми" шукають відповіді, як бути й діяти сьогодні, щоб здобути вимріяне "завтра". І знаходять не лише зацікавлення!

— Їх уважно слухають, ставлять запити, просять порад і цілих викладів.

Поради вдячно приймають, хоч над кожною річею дискутують.

І не-удавано шанують! Як дорослі діти гідних пошани Батьків! Від цього Батьки... молодіють, а діти — дозрівають.

Покійний генерал, сл. п. М. Беаручко говорив: "Можна й з чортом домовитися, тільки треба почати з ним говорити".

До всього слід додати порадку з "Притчів Соломонових": "Батьки, не дратуйте ваших дітей"...

Варфоломій Євтимович

3 усього світу

ПРАЦЯ ДЛЯ 100.000 ЧУЖИНЦІВ

(Мюнхен) На домагання американського військового управління в Баварії сто тисяч чужинців — ДіПі мусите працювати. Державний комисар для жертв фашизму при військовому управлінні опрацював проєкт на основі якого, в наступних трьох місяцях в господарський процес мають включити 50 тисяч чужинців в Баварії. Щоб заохотити чужинців до праці, платня буде виплачуватися наполовину в німецьких марках і наполовину — в закордонній валюті.

ЗМІНИ В УРАДІ АНГЛІЇ

(Лондон) В наслідок змін в англійському уряді перший лорд Адміраліції, А. В. Александер, іменованний міністром оборони, якому підпорядковані армія, флот і летунство. Прем'єр Етлі, що був досі міністром оборони, задержить найвищу відповідальність за національну оборону імперії. Новостворений комітет оборони, що підлягатиме прем'єрові, складається з членів різних міністерств. Дотеперішній міністр колоній, Джордж Голл, став першим лордом Адміраліції (міністром флоту). Зміни відбулися також в міністерстві летунства, військового міністерстві, та в міністерстві кравчого цивільного летунства.

ЧЕРЧІЛ НА З'ЇЗДІ КОНСЕРВАТИВІВ

(Блекпул) — В Блекпул відбувся перший, після програної у виборах, з'їзд членів англійської консервативної партії, на чолі якої стоїть Вінстон Черчилль. З'їзд відкинув пропозицію творити єдиний фронт проти державного соціалізму, але прийняв ухвалу, щоб облекшувати вступ до партії всім тим, що протиставляється соціалістичним розпорядкам теперішнього англійського уряду. А. Іден висловився проти державного соціалізму, а В. Черчилль, що промовляв на масових зборах, говорив про опозицію соціалістів, лібералів і консервативів Англії супроти комунізму. Він ствердив, що його партія погоджується з закордонною політикою уряду і одобряє намагання вдержувати й надалі дружні взаємини з СССР. Черчилль гостро критикував дії теперішнього англійського уряду, заявляючи, що становище Англії в цілому світі погіршало, та на доказ цього навів приклади з Індії, Палестини та інших країн.

СССР І ЗБРОЙНІ СИЛИ ОН

(Нью-Йорк) СССР прислав до ОН свій план, щодо збройних сил Об'єднаних Націй. Наслідком цього військового комітету може тепер продовжувати перервані наради. ОН звернувся до своїх членів з закликом, щоб вони розважили, чи слід створити кравчі комітети "цивільних свобод", що повинні збирати і публікувати інформації про насильства над свободою, релігією, расою тощо. Советський делегат, Феонов, заявив, що деякі країни потребують такі інформаційні бюро, але що стосується до СССР, то його громадяни мають повне довір'я до свого уряду, і тому творення таких комітетів не повинно бути обов'язковим для кожної держави.

ГОЛЕКИШ: ДЛЯ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ

(Берлін) Директор американської контролю і інформації в Німеччині ген. Мек Кларк повідомив, що всі ліценційовані часописи в американській зоні мають право користуватися від тепер закордонними джерелами та одержувати вістки від закордонних пресових агенцій. Часописам дозволяється також цитувати авдіції чужого радіо. Ліценціанти німецьких часописів відповідають за те, щоб кожна вістка мала точно подане джерело і щоб кожна передова стаття мала підпис його автора. Пресі не вільно і надалі виступати проти військового управління і союзників. Преса повинна давати на своїх шпальтах місце для вислову різним партіям. Мілітаристичні та націонал-соціалістичні статті заборонені.

ТРУМЕН ПРО ЖИДІВ

(Вашінгтон) — През. Трумен в листі до англійського уряду домагався дозволу на негайну еміграцію жидів до Палестини, звернувшись з закликом і до інших держав, щоб вони прийняли до себе більшу квоту бездержавних жидів. Англійський уряд висловив жаль з приводу цього листа, заявляючи, що така пропозиція не може вплинути корисно на перебіг нарад, що тепер відбуваються з арабами та жидами.

ВІД РЕДАКЦІЇ

З цим числом видаємо "Додаток" ч. 2, друкований фотографічним способом. "Додаток" ч. 1 появилася в продажі з опізненням з технічних причин.

Що пишуть інші

ПРО ЗАВДАННЯ ПРЕСИ:

... "Часописи, що зв'язані з будь-яким означенням партійним напрямом, не завжди можуть, як це показує практика, подавати вістки не нагинаючи їх після власної подобі, закриваючи їх або й фальшуючи. Це і є причиною, що читач ставить до тих вісток з деякою обережністю, так як суддя не записує деяких свідків, знаючи або підозрюючи їх у тому, що вони є сторонніми."

Часопис, що стоїть понад партіями і хоче служити правді, підлягає вищесказаним небезпекам менше. Але і такий часопис не є без похибок.

Наша публіка є, і це треба сказати відкрито, у більшій частині, навряд, ніякою ідеальною публікою читачів. Читачі не можуть або не хочуть читати критично. Часописові, що поміщує побіч себе дві протирічні вістки, читачі докоряють, замість хвалити за це редакцію, бо неспроможні до власної оцінки. На цьому і заломлюється демократія. Тому, найголовнішим завданням преси, побіч публікування вісток, привчити читача до самостійного оцінювання загальних справ".

(Швебінес Таблят' ч. 79).

ПРО ІНТЕРВ'Ю СТАЛІНА:

... "Відомий американський коментатор і публіцист, Волтер Ліпмен, пише про інтерв'ю Сталіна, що його несподівана заява має на меті приготувати комуністів до зміни совітської тактики. Ліпмен вважає, що головною причиною нової орієнтації російської політики є те, що ЗДПА вирішально діють у цьому напрямку, щоб наново встановити рівновагу сил на Середземному морі. ЗДПА точно окреслили своє становище у питанні Дарданел, а систематичне пересування військової бази з Тихого океану на Атлантик, що його продовженням є Середземне море, спонукали росіян шукати порозуміння і користуватися для цього Англією, як посередником. В дійсності англійці дещо занепокоїлися американською ініціативою на Середземному морі та словами Ідена, що ці американські рішення є звернені не тільки проти Москви. На думку Ліпмена, Сталін повертається знову до 'передешки' як це уже часто було в російській політиці. Цю 'передешку' стосував уже цар Олександр I у своїх переговорах з Наполеоном в Тільзіті 1807 і Ленін 110 років пізніше, підчас закінчення мирного договору в Бересті Литовському".

(Лас Фольк' ч. 28).

ПРО ПАРИЗЬКУ ПРОМОВУ БЕРНСА:

"Думки Бернса слід пов'язати з думками, що їх в останній час висловили інші визначні державні мужі — Іден, Сталін та Сметс. Становище, що його висловив американський міністер закордонних справ є повновартне. Найбільш важним однак є те, що він відкинув твердження Воллеса буцім-то З'єднані Держави подіями на Балкані цікавляться так мало, як СССР Південною Африкою. Заувага Бернса, що замість примушувати ЗДПА щоразу кожну європейську війну кінчити, краще для Америки не допускати до вибуху такої війни, підкреслює найбільш рішуче неподільність миру".

(Йоркшир Пост').

ПРО КРИТИКУ

СОВЕТСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

"Політична чистка, що відбувається в теперішню хвилину в СССР, охопила також театр і письменство. Микола Тихонов, славний письменник з Ленінграду, що був одним з найбільш відомих воєнних звітодавців, саме

— Б РИМІ створилася нова партія, т. зв. "Партія Італійського Рісорджименто".

— В ГРЕЦІЇ повстанці посилюють свою діяльність. Англійський уряд оголосив, що з огляду на заворушення в Греції дата відкриття англійських військ з цієї країни ще не визначена. Греція звернулася до Англії з проханням про зброю, щоб виступити з рішучою акцією проти повстанців.

— СССР правдоподібно зірве дипломатичні взаємини з Грецією. Советський амбасадор, що від'їхав з Греції перед плебісцитом, який вирішив поворот короля, не повернувся з Москви.

— ПОЛЬСЬКИЙ прем'єр Осубка-Моравський заявив, що, під час однієї розмови з польськими політиками, Сталін сказав: "Якщо одного дня хтось намагався б змінити теперішні західні кордони Польщі, матиме до діла не тільки з Польщею, але й з совітською армією."

— В ЮГОСЛАВІЇ примушено англійський літак осісти на землю. Англійський уряд оголосив, що цей інцидент вдасться покласти після розмови з марш. Тіто.

— З ЗАХІДНИХ зон Німеччини виїхало в останні тижнях більш, як 13 тисяч польських ДПІ до дому.

— В МАДРИДІ (Іспанія) арештовано 85 комуністів — партизан.

ШУШНІГ — "ФАШИСТ"

(Брюссель) Під час доповіді, що його виголошував кол. австрійський канцлер Курт Шушніг в Брюсселі, на тему долі Європи, деякі слухачі вигукували "убивця і фашист". Поліція мусіла усунути демонстрантів з залу й заборонила Шушнігові продемонструвати прилюдно. Мін. Б. Д. Бруккер заявив, що перебування Шушніга в Бельгії це провокація.

звільнений з посади президента Союзу советських письменників за "політичну неблагонадійність". Популярний Михайло Зощенко і романістка Анна Ахматова були виключені з союзу письменників, бо вони "не хвалили советської влади і не брали участі в соціалістичній відбудові. Зощенка обвинувачують, головним чином, за його оповідання "Спогади малп", що є "несправедливою сатирою на советське громадянство". Одночасно потягнуто до відповідальності письменника Сельвинського і поета, Бориса Пастернака, бо вони "не писали ніяких політичних творів".

Союз письменників, керуючись постановою ЦК ВКП(б), осуджує в одній резолюції всі твори, в яких можна добачати "дрібно-буржуазні ідеї Заходу" заявляючи: "Всі письменники, що просякли наукою Леніна і Сталіна, мусять виложити природу капіталістичного оточення, боротися проти небезпечного впливу і викладати характер модерного імперіалізму, в якому захована небезпека нової кривавої війни".

В довгому фейлетоні "Правда" дуже гостро критикує театральних директорів і драматургів, підкреслюючи, що найбільші театри Москви показують малу кількість творів з сов. тематикою. Славний "театр мистця" Станіславського виставив на дванадцять вистав тільки три советські і тим осміяв значення сцени, як авангарду СССР. Подібне пишеться про театр у Москві, Києві, Ленінграді, Харкові і Свердловську. Цих кілька советських драматичних творів є "слабенькі і безідейні". Советських громадян показують в жахливій карикатурі, як примітивні мало-культурні істоти, зі смаком і звичками філістрів.

Найтяжчим закидом є те, що в театрах показують надто багато закордонних творів, що "відкрито проповідують буржуазні погляди і мораль". ("Райнішер Меркур" ч. 55.)

НА ПРАВИЛЬНОМУ ШЛЯХУ

КОМУНІКАТ

Проводів Центрального Еміграційного Союзу Українського Студентства (ЦЕСУС) та Центрального Союзу Українського Студентства (ЦеСУС) про заключення порозуміння.

Уповноважені Проводів ЦеСУС-а й ЦЕСУС-а на своєму спільному засіданні в дні 8. жовтня 1946 р. виходячи зі становища, що існування двох станових студентських об'єднань з ідентичними або майже ідентичними назвами, засягом діяльності і статутом не відповідає інтересам українського студентства та що їх може забезпечити тільки одна станова студентська централь, постановляють:

1. В якнайкоротшому часі скликати Всестудентський З'їзд з метою остаточного вирішення організаційних форм українського студентства та створення одної становой студентської централі.

2. Покликати із сьогоднішнім днем до життя Всестудентську Координаційну Комісію, зложену із голов ЦеСУС-а Дня 3 жовтня 1946 р.

Клявдій Білинський (в.р.)
голова ЦеСУС-а

Підписали:

Др. Мельник Петро, (в.р.)
голова ЦЕСУС-а

Організація Українського Музичного Театру

Серед важких еміграційних умовин знайшовся ініціативний гурт працівників оперного мистецтва, що поставив собі метою об'єднати цінні музично-вокальні одиниці для організації українського музичного театру на чужині.

Заходами Відділу Культури і Освіти при ЦПУЕ відбулися 10. вересня 1946 р. в Мюнхені Установчі Сходни при участі передових сил музично-театрального мистецтва, що перебувають в окрузі Мюнхена, та делегата ОМУС. Після основного обговорення справи та зачитання проекту статута, одногласно рішення заснувати музично-театр. кооперативу "Український Оперний Ансамбль". Завданням кооперативу являється — організувати оперні вистави і концерти по всіх осередках української еміграції і тим самим заповнити існуючу прогалину в нашому культурному житті.

Ініціатори цього діла свідомі своїх великих завдань супроти українського мистецтва і громадянства та труднощів, що стрінуть їх на шляху реалізації поставлених собі цілей.

Відсутність постійної сцени та найнеобхідніших технічних засобів ставить новостворений Оперний Ансамбль перед надмірними матеріальними вимо-

гами, які дадуться побороти тільки при видатній маральній і матеріальній підтримці всієї української еміграції.

Згуртовані в УОА висококваліфіковані мистці є в спроможності виставити зразу декілька опер з європейського і українського репертуару, якщо матимуть хоч скромні, але пристойні умовини для декоративного і костюмового оформлення своїх вистав.

Конечність не тільки збереження для української театральної культури великого гурту повновартісних оперних мистців, але і виховання доросту та пропаганда доброго імені нашого мистецтва на чужині ставить перед українську громадськість вимоги всесторонньо підтримати розпочате діло.

Крім допомоги самого ЦПУЕ, необхідна матеріальна поміч українських організацій та заможних громадян. За дозволом ЦПУЕ, УОА випускає поіменні грамоти членів добродіїв з метою розпродати їх та придбати потрібні фонди.

Відділ Культури і Освіти вірить, що всі спроможні українські організації та громадяни придуть з допомогою українському музичному театру та стануть в ряди його меценатів.

Відділ Культури і Освіти
при ЦПУЕ

Активність дівчат-провідниць

Недавно Світова Організація дівчат-провідниць делегувала була до американської зони Німеччини для праці в таборах ДП своїх представниць.

Світова організація проявляє велике зацікавлення до груп провідниць в тих таборах і хоче допомогти їм в кожний можливий спосіб. Тому вона вислала дві групи (одну — до англійської і одну — до американської зони), щоб вони перепродали там курси й конференції з місцевими керівництвами. Ці групи мають подати матеріали щодо найновіших досягнень у провідництві в цілому світі, а також нав'язати контакт між провідницями в таборах УНРРА та провідницями, що є в тих краях. Організації провідниць існують вже в 48 державах, доправди набираючи світового розмаху. Провідниці, більше, ніж коли-небудь раніше цікавляться, щоб нав'язати контакт із провідницями, які є по інших державах. Число прохань про зачислення до "приятелів по перу" збільшилося майже десятикратно, зростає зацікавлення до чинної міжнародної приязні. Однак, ці світові провідниці не всі мають змогу нав'язати безпо-

середньо приязнь із провідницями, інших національностей, як це можуть робити провідниці по таборах для ДП. Переважно вони мусять задовольнятися з обміну листами та фотографіями; тільки частина їх має змогу особисто записатися з провідницями інших країв. Тут (в таборах) провідниці 3-4 національностей можуть легко разом працювати, співати і розважатися одна з одною. Багато провідниць дорого б заплатили за те, щоб тільки мати таку нагоду!

Від 24-27 вересня відбувся в Ангсбурзі курс вишколення керівничок над провідницями. Керівнички з балтійських і українських таборів в Ангсбурзі збиралися в Сомме-казерне що-вечір від 6 до 9 год.

Ціллю такого курсу було:

1. Вишкіл керівничок провідницьких груп усіх національностей, з спеціальним підкресленням:

- а) головних засад, на яких є побудований рух провідниць,
- б) міжнародних поглядів,
- в) діяльності провідниць, яка вимагає невеличкого вираду чи не вимагає ніякого.

3 КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР Ю. КЛЕНА — Відомий український поет, Ю. Клен, прочитав на сходах СУПІЖ в Ангсбурзі дня 4. 10. п. р. 14 уривків з третьої частини своєї великої поеми "Попіл Імперії", що тематично розглядає велич, підлоту і упадок гітлерівської Німеччини.

ОДНОРІЧЧЯ ТЕТРУ — Дня 5. 10. п. р. після вистави М. Куліша "Народний Малахія", представники українського табору Сомме-казерне в Ангсбурзі привітали в одnorіччя перебування театру В. Блавацького і його Ансамблю в цьому таборі, промовами та квітами, а глядачі голосними оплесками. Пані Колдвел, що опікується табором, як старшина суспільної опіки УНРРА, передала Ансамблеві та його мистецькому керівникові п. В. Блавацькому кіш квітів від УНРРА.

ЧАСОПИС-ЛІЛІПУТ В таборі Білефельд виходить найменша форматом українська газета "Тижнева Пошта" на 4-ох сторінках величини розміром половини канцелярського формату. Видає її Гр. Васильок друкарським способом.

ВІЛІЯМ СОМЕРСЕТ МОГЕМ — Останній роман В. Сомерсета Могема "Колись і тепер" описує життя молодого Маківелі. Автор, що має 72 роки, написав від 1879 р. 21 романів, 24 драматичних творів, 90 коротких оповідань, 6 томів есеїв, і одну автобіографію. Тепер пише В. Сомерсет Могем новий роман, що має вийти в 1944 р. і бути останнім (про що впевнені він не вперше) в його житті.

АМЕРИКАНСЬКЕ РАДІО — Чотири найважливіші радієві товариства в Америці висилають разом 39 годинні програми кожного дня. З цього йде на "мільяни опери" (драматизовані оповідання, що їх переривають кожних 15 хвилин, колись-рекламні концерти) 10 годин, на вістки і коментарі — 6,5 годин, на мішану музику і говорення аудію — 5 і 3/4 год., поштово-скриньку — 1,5 год., на добру музику — 1 година і на культурно-релігійні аудію 3/4 години.

СМЕРТЬ ХІРУРГА — Один із найславніших відецьких хірургів Ганс Еппінгер отруївся. Минулого року звільнився його зі становища керівника відецької університетської клініки та відібрав йому право викладати на університеті за нацистську діяльність. Йому вільно було працевлаштуватися в власній клініці та продовжувати приватну практику. Він лікував востаннє сов. марш. Ковена та інших членів його штабу.

ВІДДІЛ ПРОПАГАНДИ ОН. — Недавно відбулася в Люксембурзі конференція представників 24-ох націй на якій створено світовий відділ пропаганди ОН. На першого президента вибрано чехословачького міністра закордонних справ Яна Масарика, почесним президентом вибрано Вісконта Сесілія, китайського міністра виховання Др. Чу. Чіа-Гуа, французького делегата Полья Бонкура та паню Елеонору Рузвелт. СССР не бере участі в цій організації, проте для нього зарезервовано в виконавчому комітеті одне місце, що його може СССР зайняти, якщо рішиться стати членом організації.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ СОВЕТСЬКОГО СОЮЗУ ПИСЬМЕННИКІВ. — На основі рішення ЦК ВКП(б) переорганізовано советський Союз Письменників. Союзом керує тепер один генеральний секретар і 12 секретарів, що є визначними письменниками. Кожен із секретарів відповідає за окремих відділ письменства. Вони дбать про "ліній" творів.

ПОКАЗ ФІЛЬМІВ. — В Канні відбувся показ найкращих фільмів різних держав. Великим успіхом користувався американський документальний фільм "Життя Гітлера", що показує нещастя, що його притис гітлеризм в Європі та цілому світі, головним у Франції. У вересні п. р. відбувся також міжнародний показ фільмів у Локкарно (Швейцарія). де показано американські, французькі, шведські, мексиканські, італійські та російські і одну післявоєнну німецьку картини.

2. Установлення чи відновлення контакту в таборах ДП та Світовою Організацією Дівчат-Провідниць та пластунок.

3. Посилення співпраці між групами дівчат-провідниць різних національностей, які є в таборах.

Місс Брунс, керівниця групи, що гостила в Сомме-казерне, сподівається, що буде мати змогу за кілька тижнів повернутися для дальшої праці з ангсбурзькою групою. (Місс К-л)

ВІДГОМІНПЛАСТОВОЇ ЗУСТРІЧІ
В АВГСБУРГІ

Пластуні!

Бажаю висловити всім пластунам похвалу з нагоди їхньої Пластової Стрічі.

Окреме признання належить п. Андруховичові за його тяжку працю при організації Стрічі, яку він провів вірцево. Сам табір був побудований дуже добре, а стан площі після його розв'язання оправдав моє довір'я до пластунів і їх провідників. Я переконатися в вашому організаційному хисті. Тепер я хотіла б попросити Вас виконати один із Пластових Законів — допомагати людям, що потребують допомоги!

В ДП шпиталі знаходяться коло 40 українців, що доконче потребують:

1. Капці (пантофлі), (можуть бути зроблені з старого матеріалу).

2. Заванки для дітей.

Всі дані можна скласти в Суспільній Офісі.

М. С. Колдвел
Велфаре Оффісер.

і це і те...

НАДФОРТЕЦІ БЕЗ ЛЕТУНІВ — Дві літаки надфортеці (найбільші бомбовики) американської армії перелетіли з Гаваїв до Каліфорнії (3.850 км.) керувані радіо-вими хвилями, перебуваючи 15 годин в повітрі. Спробу виконано, щоб показати, що ціль атаки атомовою бомбою можна досягнути на таку віддачу без участі летунів. Обидва літаки контролювалися з 3-го, що в ньому сиділи воєки.

НА ВІДДАЛЬ БАЧИТИ І НЮХАТИ — В теперішню хвилину в цілому світі впровадують доволі завзято телевізю. Найновіше на цьому полі показав тепер в Нью-Йорку винахідник Г. С. Лавбе, та похвалюючись "телевізією з запахом". Тоді, коли на екрані показувалися картини, присутні втихалися до носа різні запахи. До 500 картин підібрав п. Лавбе відповідний аромат. Може вдасться цей новий винахід пристосувати для поліпшення середньоевропейського харчового стану, висилаючи через радіо бажані для слухачів аромати оселедців, шніцлів чи гусячої печені.

АРЕШТУВАЛИ ГІТЛЕРА — Недалеко від Гофу урядовець поліції намагався арештувати якогось підозрілого чоловіка. Під час погоні він підстрілював підозрілого і запитав його про документи. Урядовець не міг нічого довідатися від підстріленого чоловіка, бо цей навіть свого прізвища не хотів назвати. Нарешті на превелике здивування поліціянта підозрілий чоловік заявив: "Я Адольф Гітлер". Тому, що арештований певняє, що він був "фюрером" Німеччини, його передали до лікарні на обслід.

Арештований "Адольф Гітлер" має темне волосся, запалі щокі, та виглядає дуже виснажено.

СТАТИСТИКА ЩАСТЯ — Щоб довідатися про політ в світі про політиків і політичне положення та прозвудувати прилюдно опінію, "Уряд французької прикладної опінії" вислав анкету до різних людей. В двотижневий час Бюро чкаємо вислід анкети про щастя. Що розумієте під щастям? Чи Ви щасливі? Дуже, дрібку, чи цілком ні? Генерация наших батьків відповідала напевно: щастя — це багатство і любов. Але як-же інакшими є відповіді сьогодні! Франція в більшості не бачить "рожевого" майбутнього, їх хвилюють зростаючі ціни і напружена політична ситуація. Тільки один відсоток чоловіків і 5 відсотків жінок відповідає на питання, що розумієте під щастям: "любов". 47 відс. чоловіків і 38 відс. жінок вважає щастям заробити мінімум на прожиток, здоров'я вважає за щастя 21 відс. чоловіків і 22 відс. жінок. Великий відсоток вважає мир і спокій за найвище щастя. Радість сімейного життя є щастям для 10 відс. чоловіків і тільки для 8 відс. жінок.

З ОСТАННЬОЇ ХВИЛИНИ:

— Союзна Контрольна Рада в Берліні відкинула всі прохання про помилування, що їх внесли засуджені Міжнародний Трибуналом в Юриберзі німецькі головні воєнні злочинці. Це рішення є остаточне.

ПЛАСТОВІ ЗМАГАННЯ

28 і 29. 9. відбулися, на площі "Чорногора", міжклубні пластові змагання при участі хлопчачих кошів: "бурлаки", "хрестоносці", "лісові чорти", Берхтесгаден, Регенсбург і Авсбург.

Віг 100м Купчинський — Мюнхен . . . 11,6 сек.

Найкращий час на теп. еміграції

Віг 400 м. Купчинський 57,8 сек.

Віг 1500 м. Якимчук 5,07 мін.

Олімпійська штахета (800х400х200х100)

Бурлаки 3:56 мін.

Стусан кулею: Отавничий 9,63 м.

Мет диском: Купчинський 26,42 м.

Скок у височінь: Купчинський . . . 1,55 м.

Скок в далечінь: Купчинський . . . 6,33 м.

В обох скоках це найкращі записані

осіяги тепер. еміграції.

Змагання ці, що стояли на високому рівні, доказали, що пластова організація працює не лише над ушляхетненням душі, але має теж дуже поважні успіхи в ділянці фізичного виховання.

Відбівання

Пластуни змагалися також з нагоди ювілейного з'їзду у відбіванні; пластуни 15 дружин і пластунок (4). Дружина складалася з 3 осіб. Грано елімінаційним способом, значить програючи відпадає від дальших игор. Перше місце здобув кіш: "Лісові чорти" (Міттенвальд), друге "Бурлак" (Мюнхен).

В жіночих кошах перше місце виборів собі кіш Ашафенбург.

29. 9. відбувся турнір за першенство області Авсбург в осінній рунді 1946 при участі трьох товариств: "Дніпро" - Н. Ульм, "Зоря" - Геренберг 6. Штутгарту, і "Чорногора" Авсбург.

Виследи игор:

"Зоря" - "Дніпро" . . . 1:2 (15:5, 8:15, 11:15)

"Дніпро" - "Чорногора" 1:2 (12:15, 15:12 2:15)

"Чорногора" - "Зоря" 2:0 (15:5, 15:6).

Отже, т-ва, осігнули місця:

1) "Чорногора", 2) "Дніпро", 3) "Зоря".

6. 10. розіграно в Н. Ульмі змагання відбівання жінок за осіннє першенство Авсбургської області при участі дружин місцевого "Дніпра" і "Чорногора" з Авсбурга. Перемогли гості 2:1 і тим самим здобули першенство.

Копаний М'яч

27. 9. : олд-бої "Чорногора" - "Дніпро" - Н. Ульм 1:2 (1:1)

Суддя дир. Блавацький.

29. 9. : пластові копні: Авсбург-Ашафенбург - 3:1 (2:0).

Суддя О. Івашко.

29. 9. : "Чорногора" - Т.С.Г. 2:2 (1:1)

Суддя Гундольдт.

Перед важкими грами в класі першунів "РФК", "Чорногора" розіграла тренінгові

З НОВИХ ВИДАНЬ

М. Забаревський. — ВЯЧЕСЛАВ ЛИПІНСЬКИЙ І ЙОГО ДУМКИ ПРО УКРАЇНСЬКУ НАЦІЮ І ДЕРЖАВУ. Накладом "Українського літопису", Авсбург, 1946. 51 ст.

Автор поставив собі за ціль, як сам про те пише, "не претендуючи" на опінку "Лістів до братів-хліборобів" В. Липинського, улекшити широкій громадї змогу ознайомитися з їх змістом — з державницькою наукою цього великого українського історика. В. Липинський не тільки історіограф, що нотує різні історичні явища, але також — історіософ, тобто учений, який різні історичні явища аналізує й робить з них висновки. До всього Липинський — це патріот, який "кров'ю серця та соком нервів напоеного любов'ю" до рідного народу — розкриває причини нашого теперішнього лихоліття і вказує нові шляхи визволення з нашої неволі.

Пропагуючи ідеї Української Трудової Монархії, Липинський "відкриває перед нами нові широкі горизонти, ставить нові завдання і вказує шляхи, якими ті завдання треба розв'язати й вирішити". У цих словах п. М. Забаревський ідея української трудової монархії в наш дні набирає рис ідеї революційної, а по-стать її творця, В. Липинського виступає, як постать відважного соціального революціонера в найбагатороднішому розумінні слів і понять. Б. Бартко.

"УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ" — Н. Ульм, 38 (48

— тижневик.

"УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО" — Регенсбург, ч. 15 — тижневик.

"ЧАС" — Фюрт, ч. 39(53) — тижневик.

"СТУДЕНТСЬКІ ВІСТІ" ч. 23 — тижневик для членів УСТ в Мюнхені.

"ЗА ДРУЖБУ" — Мюнхен, вересень 1946, Бюлетень Білорусько-Українського Міжстудентського Комітету Співпраці (двомовно).

ЧАСОПИС ОН — Генеральний секретаріат Об'єднаних Націй друкує тижневик на французькій і англійській мовах, в якому друкуються урядові звіти з праці ОН. Незабаром друкуватимуть часопис також еспанською, і при технічній можливостях, іншими мовами.

змагання з ним. друж. обласної ліги Швабен «Т.С.Г.» і по рівнорядній, гарній і дуже культурній грі зремісувала. Такими виступами з чужинцями не шкодиться доброму імені нашого спорту, як це робить одна дружина, що затратила вже всю етику і границю.

Щасливий дебют в «Ч» воротаря, Манченка, приніс розв'язку кризи на цьому полі (і високих програм).

22. закінчилися розгрівки за весняне першенство американської зони в 1946 р. Мистцем є УСРГ «Лев» Міттенвальд, віце-мистцем УСР «Дніпро» Байройт.

Змагання за вхід до клас першунів теж закінчилися: входять український студентський спортивний клуб (УССК) - Мюнхен і УСГ «Дніпро» - Новий Ульм.

6. 10. розпочалися змагання копаного м'яча за першенство в осінній рунді в класі першунів, і у всіх 5 областях. Подальше виследи з першої неділі:

Першуні:

"Дніпро" - Н. Ульм — "Дніпро" - Байройт

4:1 (2:1)

Суддя мгр. Гнатик

"Лев" - Міттенвальд — "Чорногора" - Авсбург

3:1 (2:0)

Суддя Бохенський

"УССК" Мюнхен — "Дніпро" Бамберг

2:1 (0:1)

Суддя мгр. Кравчишин

Область Авсбург

"Чорногора" II — "Дністер" Людвігсбург

0:4 (0:2)

Суддя інж. Сліпко

"Дніпро II" - Н. Ульм — "Зоря" Герренберг

1:4 (0:2)

Суддя Андрухович

У наших звітах господарів змагань подаватимемо постійно на першому місці, без огляду на те хто виграв.

Календарні игор копаного м'яча:

(гоєподарі подані перші)

Першуні:

13. 10. Байройт — Міттенвальд

Авсбург — Мюнхен

Бамберг — Н. Ульм

20. 10. Н. Ульм — Міттенвальд

Мюнхен — Байройт

Бамберг — Авсбург

27. 10. Міттенвальд — Бамберг

ОГОЛОШЕННЯ

Конкурс

Кураторія "Стипендіального фонду імені Сл. пам'яті Д-ра Степана ШУХЕВИЧА при ОПУЕ в Регенсбурзі" повідомляє, що приймає уже прохання в справі високо-та середньошкільних стипендій на зимовий семестр 1946/47. Стипендії призначені в першу чергу для петентів колишніх політ'в'язнів і дітей бувших політ'в'язнів, що загинули або були затримані в тюрми чи конц-табори ворожих режимів. Якщо не зголоситься ніхто зі згаданих кваліфікованих кандидатів або, якщо їхнє число буде менше як 5, тоді Кураторія може призначити стипендії спеціально здібним студентам і учням, що не відповідають цим вимогам. Речення вношення прохань минає дня 1-го листопада 1946 року.

Відповідно удокументовані прохання слід вносити на адресу: Ліга Українських Політ'в'язнів — філія у Регенсбурзі — Ganphofe kiedlung, UNPRA Team 120.

Кураторія прохає усіх петентів ознайомитися докладно зі змістом інформативного комунікату, поміщеного в числі 14-тм тижневика "Українське Слово" з дня 29. вересня 1946 р., в якому подані всі умовини одержання стипендій.

Кураторія "Стипендіального фонду імені Сл. Пам'яті

Д-ра Степана Шухевича в Регенсбурзі.

Незабаром вийде друком ілюстрована

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

проф. Д. Дорошенка,

як підручник для середніх шкіл.

Сторінок 230. Формат DIN 5 Ціна 14 RM.

Для шкіл і кооператив 20% опушту.

Замовлення слати на адресу:

Verlag "Ukrainakyj Litopys"

Haunstetten b. Augsburg (Postlagernd).

1—1 757

ВИЙШЛА З ДРУКУ

і продається

"ГРАМАТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ"

проф. П. Ковалева

Гуртове замовлення приймає

кооператива "KOC", Мюнхен,

Розенгаймерплац, 40а. 743

Авсбург — Байройт
Мюнхен — Н. Ульм
3. 11. Н. Ульм — Авсбург
Міттенвальд — Мюнхен
Байройт — Бамберг

Область Авсбург:

13. 10. Людвігсбург — Н. Ульм II

Герренберг — Авсбург II

20. 10. Людвігсбург — Герренберг

Н. Ульм II — Авсбург II

По закінченні осінньої рунди заплановані є зустрічі вибраних дружин, а саме:

17. 11. в Байройті область Регенсбург проти Ашафенга.

17. 11. в Міттенвальді область Мюнхен проти Авсбурга.

1. 12. в Авсбурзі репрезентація з областей Півночі проти 2 областей Півдня.

Відзнака фізичної справності

РФК проголосила змагання за здобуття бронзової відзнаки фізичної справності, подібно, як це було в нас в краю і в інших народів. Спортові товариства, що мають ці змагання переводити, одержали їх правильник та таблицю вимог (мініма) з вказівками. Про відзнаку можуть старатися чоловіки від 15 р., а жінки від 17 р. життя. Відзнаку і посвідку право на її ношення здобуває кожна особа української національності, що успішно виконуватиме по одній з приписаних виправ в п'ятьох групах.

Карі і амністії

За всі провини (недотримання) правильників чи недодержання постанов кар: змагунів і проводів товариств Верифікаційно-дисциплінарна Комісія РФК. За час своєї праці була вона примушена уділити немало різних кар, які постійно подає до відома всіх товариств.

Щоб відмітити відбутий 23. 8. день фізичної культури, загальний з'їзд затвердив незначну амністію за старі провини, - натомість, за майбутні доручив карати ще гостріше.

Клубова справність

Щоб мати змогу вказати найкраще Т-во під оглядом провадження всієї праці протягом одного року, - РФК уложила правильник змагань за клубову справність в 1946 р. За кожну проведену роботу, т-во одержує означену кількість точок. В цей спосіб, охоплюючи точкуванням цілість праці (за невиконання завдань - віднімається карні точки), вирізняло найбільш активне в 1946 р. спортове товариство.

Українське Греко-Католицьке Братство

М. Б. Н. П. в Авсбурзі

організує дня 13 жовтня 1946 р.

ПРОЩУ

до чудотворної ікони Матері Божої в старій німецькій місцевості

АЛТЕТТІНГ

В каплиці (що заховалася ще з 9 століття), в якій знаходиться чудотворна ікона МАТЕРІ БОЖОЇ, буде в цей день відкрита і буде посвячена пропам'ятна кам'яна таблиця від Українців-Скитальців, роботи артиста Літвіненка. Торжественна Св. Літургія відправиться в найбільшій церкві Німеччини Базиліка Мінор, яка містить 1000 вірних. Крім цього, передбачається в популяризаційних годинах оглядний дуже цінних архітектурних, мистецько-маларських і інших цікавих пам'яток.

Проца відбудеться окремим (спеціальним) поїздом.

До участі в прощі запрошується все українське громадянство. Близькі інформації будуть ще подані до загального відома.

Зголошуватися в домівці Братства III-й блок, 6 кімн. (підвал) в год. 20—21.

Провід Братства.

Театр Музичної драми та комедії

"ДНІПРОВА ЧАЙКА"

на Гаунштеттені в суботу 12-та неділю

13-го ц. жовтня відкриває осінній сезон

оперою С. Артемовського

"Запорожець за Дунаєм"

Диригує д-р Юрко Гаєвський.

1—1 756

ДО ШКЛУВАННЯ двох дітей прайму не-

гаймо старшу, самітну жінку. Повне

забезпечення я якнайкраще відношення.

Зголошення слати до Адмін. "У.Д." для Ф.Г.

1—2 741

With Permission of UNRRA TEAM 114

Buchdrucker Anton Hieber, Augsburg 4000/11.10.46